

Številka: IPP 007-490/2020

Ljubljana, 18. 12. 2020

EVA: 2020-2030-0061

GENERALNI SEKRETARIAT VLADE REPUBLIKE SLOVENIJE

gp.gs@gov.si

ZADEVA: Predlog Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o sodelovanju v kazenskih zadevah z državami članicami Evropske unije (EVA 2020-2030-0061), redni zakonodajni postopek – predlog za obravnavo

1. Predlog sklepov vlade:

Na podlagi drugega odstavka 2. člena Zakona o Vladi Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 24/05 – uradno prečiščeno besedilo, 109/08, 38/10 – ZUKN, 8/12, 21/13, 47/13 – ZDU – 1G, 65/14 in 55/17) je Vlada Republike Slovenije na svoji ... seji ... sprejela naslednji

SKLEP

Vlada Republike Slovenije je določila besedilo Predloga Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o sodelovanju v kazenskih zadevah z državami članicami Evropske unije (EVA 2020-2030-0061) in ga pošlje v obravnavo Državnemu zboru Republike Slovenije po rednem postopku.

dr. Božo PREDALIČ
generalni sekretar

Prejmejo:

- Državni zbor Republike Slovenije
- Ministrstvo za pravosodje

2. Predlog za obravnavo predloga zakona po nujnem ali skrajšanem postopku v državnem zboru z obrazložitvijo razlogov:

/

3.a Osebe, odgovorne za strokovno pripravo in usklajenost gradiva:

- mag. Lilijana KOZLOVIČ, ministrica za pravosodje
- g. Matic ZUPAN, državni sekretar, Ministrstvo za pravosodje
- g. Zlatko RATEJ, državni sekretar, Ministrstvo za pravosodje
- mag. Nina KOŽELJ, generalna direktorica Direktorata za kaznovalno pravo in človekove pravice, Ministrstvo za pravosodje
- mag. Robert GOLOBINEK, vodja Sektorja za kaznovalno pravo in človekove pravice, Ministrstvo za pravosodje

3.b Zunanji strokovnjaki, ki so sodelovali pri pripravi dela ali celotnega gradiva:

/

4. Predstavniki vlade, ki bodo sodelovali pri delu državnega zbora:		
<ul style="list-style-type: none"> - mag. Lilijana KOZLOVIČ, ministrica za pravosodje - g. Matic ZUPAN, državni sekretar, Ministrstvo za pravosodje - g. Zlatko RATEJ, državni sekretar, Ministrstvo za pravosodje - mag. Nina KOŽELJ, generalna direktorica Direktorata za kaznovalno pravo in človekove pravice, Ministrstvo za pravosodje - mag. Robert GOLOBINEK, vodja Sektorja za kaznovalno pravo in človekove pravice, Ministrstvo za pravosodje 		
5. Kratek povzetek gradiva:		
<p>S tem Predlogom zakona so predlagane spremembe ZSKZDČEU-1, ki so potrebne predvsem zaradi Uredbe 2018/1805/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. 11. 2018 o vzajemnem priznavanju sklepov o začasnem zavarovanju in sklepov o odvzemu; v manjšem delu pa tudi zaradi Uredbe 2018/1727/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. 11. 2018 o Agenciji Evropske unije za pravosodno sodelovanje v kazenskih zadevah (Eurojust) ter o nadomestitvi in razveljavitvi Sklepa Sveta 2002/187/PNZ ter Direktive 2013/48/EU in Direktive 2016/1919/EU, ki urejata pravice oseb v kazenskem postopku in v postopkih na podlagi evropskega naloga za prijete.</p>		
6. Presoja posledic za:		
a)	javnofinančna sredstva nad 40.000 EUR v tekočem in naslednjih treh letih	NE
b)	usklajenost slovenskega pravnega reda s pravnim redom Evropske unije	NE
c)	administrativne posledice	NE
č)	gospodarstvo, zlasti mala in srednja podjetja ter konkurenčnost podjetij	NE
d)	okolje, vključno s prostorskimi in varstvenimi vidiki	NE
e)	socialno področje	NE
f)	dokumente razvojnega načrtovanja: <ul style="list-style-type: none"> - nacionalne dokumente razvojnega načrtovanja - razvojne politike na ravni programov po strukturi razvojne klasifikacije programskega proračuna - razvojne dokumente Evropske unije in mednarodnih organizacij 	NE
7.a Predstavitev ocene finančnih posledic nad 40.000 EUR:		
/		

I. Ocena finančnih posledic, ki niso načrtovane v sprejetem proračunu				
	Tekoče leto (t)	t + 1	t + 2	t + 3
Predvideno povečanje (+) ali zmanjšanje (–) prihodkov državnega proračuna				
Predvideno povečanje (+) ali zmanjšanje (–) prihodkov občinskih proračunov				
Predvideno povečanje (+) ali zmanjšanje (–) odhodkov državnega proračuna				
Predvideno povečanje (+) ali zmanjšanje (–) odhodkov občinskih proračunov				
Predvideno povečanje (+) ali zmanjšanje (–) obveznosti za druga javnofinančna sredstva				
II. Finančne posledice za državni proračun				
II.a Pravice porabe za izvedbo predlaganih rešitev so zagotovljene:				
Ime proračunskega uporabnika	Šifra in naziv ukrepa, projekta	Šifra in naziv proračunske postavke	Znesek za tekoče leto (t)	Znesek za t + 1
SKUPAJ				
II.b Manjkajoče pravice porabe bodo zagotovljene s prerazporeditvijo:				
Ime proračunskega uporabnika	Šifra in naziv ukrepa, projekta	Šifra in naziv proračunske postavke	Znesek za tekoče leto (t)	Znesek za t + 1
SKUPAJ				
II.c Načrtovana nadomestitev zmanjšanih prihodkov in povečanih odhodkov proračuna:				
Novi prihodki	Znesek za tekoče leto (t)		Znesek za t + 1	
SKUPAJ				
OBRAZLOŽITEV:				
I. Ocena finančnih posledic, ki niso načrtovane v sprejetem proračunu				
/				
II. Finančne posledice za državni proračun				
Prikazane morajo biti finančne posledice za državni proračun, ki so na proračunskih postavkah načrtovane v dinamiki projektov oziroma ukrepov:				

<p>II.a Pravice porabe za izvedbo predlaganih rešitev so zagotovljene: /</p> <p>II.b Manjkajoče pravice porabe bodo zagotovljene s prerazporeditvijo: /</p> <p>II.c Načrtovana nadomestitev zmanjšanih prihodkov in povečanih odhodkov proračuna: /</p>	
<p>7.b Predstavitev ocene finančnih posledic pod 40.000 EUR: /</p> <p>Kratka obrazložitev Predlog zakona ne bo imel finančnih posledic niti do 40.000 evrov.</p>	
<p>8. Predstavitev sodelovanja z združenji občin:</p>	
<p>Vsebina predloženega gradiva (predpisa) vpliva na:</p> <ul style="list-style-type: none"> - pristojnosti občin, - delovanje občin, - financiranje občin. 	<p>NE</p>
<p>Gradivo (predpis) je bilo poslano v mnenje:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Skupnosti občin Slovenije SOS: NE - Združenju občin Slovenije ZOS: NE - Združenju mestnih občin Slovenije ZMOS: NE <p>Predlogi in pripombe združenj so bili upoštevani: /</p> <p>Bistveni predlogi in pripombe, ki niso bili upoštevani: /</p>	
<p>9. Predstavitev sodelovanja javnosti:</p>	
<p>Gradivo je bilo predhodno objavljeno na spletni strani predlagatelja:</p>	<p>DA</p>
<p>Gradivo je bilo posredovano v strokovno usklajevanje 18. 12. 2020</p>	
<p>V razpravo so bili vključeni:</p> <p>Upoštevani so bili:</p> <p>Mnenja, predlogi in pripombe z navedbo predlagateljev:</p>	
<p>10. Pri pripravi gradiva so bile upoštevane zahteve iz Resolucije o normativni dejavnosti:</p>	<p>NE/DA</p>
<p>11. Gradivo je uvrščeno v delovni program vlade:</p>	<p>NE/DA</p>
<p><i>mag. Lilijana KOZOVIČ</i> <i>ministrica</i></p>	

Prilogi:

- predlog sklepa Vlade RS
- predlog zakona

Datum:
Številka:

Na podlagi drugega odstavka 2. člena Zakona o Vladi Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 24/05 – uradno prečiščeno besedilo, 109/08, 38/10 – ZUKN, 8/12, 21/13, 47/13 – ZDU – 1G, 65/14 in 55/17) je Vlada Republike Slovenije na svoji ... seji ... sprejela naslednji

SKLEP

Vlada Republike Slovenije je določila besedilo Predloga Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o sodelovanju v kazenskih zadevah z državami članicami Evropske unije (EVA 2020-2030-0061) in ga pošlje v obravnavo Državnemu zboru Republike Slovenije po rednem postopku.

dr. Božo PREDALIČ
generalni sekretar

Prejmejo:
- Državni zbor Republike Slovenije
- Ministrstvo za pravosodje

**PREDLOG ZAKONA O SPREMEMBAH IN DOPOLNITVAH
ZAKONA O SODELOVANJU V KAZENSKIH ZADEVAH Z DRŽAVAMI ČLANICAMI
EVROPSKE UNIJE
(EVA 2020-2030-0061)**

I. UVOD

1. OCENA STANJA IN RAZLOGI ZA SPREJEM PREDLOGA ZAKONA

Prvi Zakon o sodelovanju v kazenskih zadevah z državami članicami Evropske unije (v nadaljevanju ZSKZDČEU)¹ je bil sprejet leta 2007 in je implementiral takratne dokumente Evropske unije, ki so urejali sodelovanje pravosodnih organov držav članic v kazenskih zadevah.

Zaradi več okvirnih sklepov Evropskega sveta z obravnavanega področja, ki so bili sprejeti ali pa je bil njihov rok za implementacijo določen po uveljavitvi ZSKZDČEU, je bil leta 2013 – med drugim zaradi boljše preglednosti – sprejet novi Zakon o sodelovanju v kazenskih zadevah z državami članicami Evropske unije (v nadaljevanju ZSKZDČEU-1)², ki je ustrezno povzel tudi ureditev prej veljavnega ZSKZDČEU.

ZSKZDČEU-1 je bil do zdaj dvakrat spremenjen in dopolnjen:

- leta 2015, ko je bilo zaradi implementacije Direktive 2011/99/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. decembra 2011 o evropski odredbi o zaščiti³ dodano novo 17.a poglavje⁴;
- leta 2018, ko sta bili zaradi implementacije Direktive Evropskega parlamenta in Sveta 2014/41/EU z dne 3. 4. 2014 o evropskem preiskovalnem nalogu v kazenskih zadevah⁵ spremenjeni 8. in 9. poglavji ZSKZDČEU-1 ter dodano novo 9.a poglavje⁶.

1. 1. V letu 2018 je bila sprejeta **Uredba (EU) 2018/1805 Evropskega Parlamenta in Sveta z dne 14. 11. 2018 o vzajemnem priznavanju sklepov o začasem zavarovanju in sklepov o odvzemu**⁷ (v nadaljevanju Uredba 2018/1805/EU), ki se začne uporabljati 19. 12. 2020.

Uredba 2018/1805/EU se uporablja neposredno, nadomešča pa naslednja pravna instrumenta, ki v okviru Evropske unije urejata sodelovanje pristojnih organov držav članic v zvezi z začasnim zavarovanjem in odvzemom premoženjske koristi in predmetov kaznivih dejanj (39. člen Uredbe):

- Okvirni sklep Sveta 2003/577/PNZ z dne 22. julija 2003 o izvrševanju sklepov o zasegu premoženja ali dokazov v Evropski uniji⁸,
- Okvirni sklep Sveta 2006/783/PNZ z dne 6. oktobra 2006 o uporabi načela vzajemnega priznavanja odredb o zaplembi⁹.

¹ Uradni list Republike Slovenije, št. 102/07 in 9/11 – ZP-1G.

² Uradni list Republike Slovenije, št. 48/13, 37/15 in 22/18.

³ UL L 338/2 z dne 21. 12. 2011.

⁴ ZSKZDČEU-1A; Uradni list Republike Slovenije, št. 37/15.

⁵ UL L 130/1 z dne 1. 5. 2014.

⁶ ZSKZDČEU-1B; Uradni list Republike Slovenije, št. 22/18.

⁷ UL L 303/1 z dne 28. 11. 2018.

⁸ UL L 196/45 z dne 2. 8. 2003.

⁹ UL L 81/24 z dne 27. 3. 2009.

Ureditev obeh okvirnih sklepov je v slovenski pravni red prenesena z določbami 20., 21., 22. in 23. poglavja ZSKZDČEU-1, ki določajo tudi uporabo potrdil iz Priloge 11 in Priloge 12. Glede na 40. člen Uredbe 2018/1805/EU se bo ta ureditev (tudi po začetku uprabe Uredbe z 19. 12. 2020) še naprej uporabljala za potrdila o začasnem zavarovanju in potrdila o zasegu, posredovana pred 19. 12. 2020, in sicer do dokončne izvršitve sklepov, ki so bili s potrdili posredovani.

Iz 56. in 57. točke recitala Uredbe 2018/1805/EU izhaja, da pri njenem sprejetju nista sodelovali Irska in Danska, zato se za sodelovanje s pristojnimi organi navedenih držav ne bo uporabljala. Navedeno pomeni, da bodo postopki sodelovanja s pristojnimi organi Irske in Danske v zvezi z začasnim zavarovanjem in odvzemom ne glede na čas posredovanja še naprej tekli po navedenih dveh okvirnih sklepih – v skladu s slovensko nacionalno ureditvijo torej po 20. do 23. poglavju ZSKZDČEU-1.

Navedeno pomeni, da je tudi v prehodnem režimu tega Predloga zakona treba urediti nadaljnjo uporabo izpostavljenih poglavij in prilog ZSKZDČEU-1.

Uredba 2018/1805/EU v 4. členu določa, da se **potrdilo o začasnem zavarovanju** posreduje neposredno izvršitvenemu organu oziroma – kadar je ustrezno – osrednjemu organu, v 14. členu pa da se potrdilo o odvzemu posreduje neposredno izvršitvenemu organu oziroma – kadar je ustrezno – osrednjemu organu. Glede na to, da Republika Slovenija ni določila osrednjega organa, poteka vsa komunikacija med pristojni pravosodnimi organi pri uporabi te uredbe neposredno.

Skladno s 4. členom Uredbe 2018/1805/EU se sklep o začasnem zavarovanju posreduje s Potrdilom o začasnem zavarovanju, ki je Priloga I uredbe, pri čemer samega sklepa ni potrebno priložiti, saj se vsebino sklepa vnese v potrdilo. Kljub temu, države članice lahko predložijo izjavo, v kateri navedejo, da jim mora organ izdajatelj v primeru posredovanja potrdila o začasnem zavarovanju za namene priznanja in izvršitve sklepa o začasnem zavarovanju skupaj s tem potrdilom posredovati tudi izvornik sklepa o začasnem zavarovanju ali njegovo overjeno kopijo, pri čemer je treba prevesti le potrdilo o začasnem zavarovanju. Republika Slovenija bo slednjo možnost uporabila in podala izjavo, da si pridržuje pravico od drugih držav članic zahtevati tudi posredovanje sklepa o začasnem zavarovanju.

Glede jezikovnih zahtev velja, da se prevodi priložijo samo pri potrdilu o začasnem zavarovanju, ne pa tudi pri priloženih sklepih. Kolikor bo torej Republika Slovenija od drugih držav članic zahtevala sklepe, drugim državam članicam ne bo potrebno priložiti prevoda, prav tako pa bo veljalo tudi obratno: Republika Slovenija ne bo dolžna zagotoviti prevodov sklepov, kadar jih zahteva druga država članica.

Poudariti velja, da je namen Uredbe 2018/1805/E poenostaviti postopke začasnega zavarovanja in odvzema, zaradi česar naj bi se možnost posredovanja sklepov uporabljala izjemoma, kadar je to potrebno za sprejem odločitve o priznanju in izvršitvi.

¹⁰ Uradni list RS, št. 32/12 – UPB8, 47/13, 87/14 in 22/19.

¹¹ UL L 295/138 z dne 21. 11. 2018.

¹² Uradni list RS, št. 58/11, 21/12 – ZDU-1F, 47/12, 15/13 – ZODPol, 47/13 – ZDU-1G, 48/13 – ZSKZDČEU-1, 19/15, 23/17 – ZSSve, 36/19 in 139/29.

¹³ UL L 138/14 z dne 4. 6. 2009.

¹⁴ Povezava do splošnega navodila generalnega državnega tožilca:

https://www.dt-rs.si/files/documents/EUROJUST_1.12.2020.pdf

¹⁵ UL L 294/1 z dne 6. 11. 2013.

¹⁶ UL L 297/1 z dne 4. 11. 2016.

Skladno s 14. členom Uredbe 2018/1805/EU navedena ureditev glede sklepov o začasnem zavarovanju smiselno enako velja tudi za sklepe o odvzemu.

Potem ko izvršitveni organ prejme potrdilo o začasnem zavarovanju, sprejme odločitev o priznanju in izvršitvi sklepa o začasnem zavarovanju in ga izvrši nemudoma ter enako hitro in prednostno kot v podobnem nacionalnem primeru. Kadar organ izdajatelj v potrdilu o začasnem zavarovanju navede, da je treba sklep o začasnem zavarovanju izvršiti na določen datum, izvršitveni organ to v največji možni meri upošteva.

Kadar organ izdajatelj v potrdilu o začasnem zavarovanju navede, da je treba začasno zavarovanje izvršiti takoj, saj utemeljeno meni, da bo zadevno premoženje v kratkem odstranjeno ali uničeno, oziroma zaradi kakršnih koli preiskovalnih ali postopkovnih potreb v državi izdajateljici, izvršitveni organ o priznanju sklepa o začasnem zavarovanju odloči najpozneje v 48 urah po tem, ko ga je prejel. Izvršitveni organ najpozneje 48 ur po sprejetju takšne odločitve sprejme konkretne ukrepe za izvršitev sklepa.

Uredba 2018/1805/EU v 8. členu določa razloge, zaradi katerih se izvršitveni organ lahko odloči, da se sklep o začasnem zavarovanju ne prizna ali izvrši, vendar se mora izvršitveni organ pred tako odločitvijo vselej posvetovati z organom izdajateljem, od katerega lahko tudi zahteva posredovanje potrebnih dodatnih informacij.

Prav tako mora izvršitveni organ v skladu z 10. členom Uredbe 2018/1805/EU takoj obvestiti organ izdajatelj, če so podani razlogi za odlog izvrševanja sklepa o začasnem zavarovanju, določeni v istem členu.

Premoženje, ki je predmet sklepa o začasnem zavarovanju, ostane začasno zavarovano v državi izvršiteljici, dokler pristojni organ te države dokončno ne odgovori na sklep o odvzemu, posredovan v skladu s 14. členom Uredbe 2018/1805/EU, ali dokler organ izdajatelj ne obvesti izvršitvenega organa o kakršni koli odločitvi ali ukrepu, zaradi katerega sklep preneha biti izvršljiv ali se umakne. Določbe Zakona o kazenskem postopku¹⁰ (v nadaljevanju ZKP) glede podaljševanja sklepa o začasnem zavarovanju se torej ne uporabljajo.

Izvršitveni organ odločitev o priznanju in izvršitvi **sklepa o odvzemu** sprejme nemudoma in najpozneje v 45 dneh po prejemu potrdila o odvzemu.

Razlogi, zaradi katerih se izvršitveni organ lahko odloči, da se sklep o odvzemu ne prizna ali izvrši so določeni v 19. členu Uredbe 2018/1805/EU, ki prav tako predpisuje, da se mora izvršitveni organ pred tako odločitvijo vselej posvetovati z organom izdajateljem, od katerega lahko tudi zahteva posredovanje potrebnih dodatnih informacij.

V zvezi z odlogom izvršitve sklepa o odvzemu, za kar razloge določa 21. člen Uredbe 2018/1805/EU, je pomembno, da pristojni organ države izvršiteljice za čas odloga izvršitve sprejme vse ukrepe, ki bi jih sprejel v podobnem notranjem primeru, s katerimi se prepreči, da premoženje ne bi bilo več na voljo za namene izvršitve sklepa po odlogu.

Besedilo Uredbe 2018/1805/EU, notifikacije, obrazec Priloge I in Priloge II uredbe ter obrazložiten memorandum so dostopni na spletni strani Evropske pravosodne mreže (EJN) oziroma na naslednji spletni povezavi:

<https://www.ejn-crimjust.europa.eu/ejn/libcategories/EN/163/-1/-1/-1>.

Iz navedene ureditve v Uredbi 2018/1805/EU izhaja, da popolnoma ureja postopke sodelovanja pristojnih organov v zvezi s sklepi o začasnem zavarovanju in o odvzemu. Glede na dejstvo, da

se uredbe Evropske unije v državah članicah uporabljajo neposredno, je treba torej v tem Predlogu zakona opredeliti le pristojne slovenske organe, določiti dodaten razlog za zavrnitev priznanja in izvršitve, ki ga uredba dopušča in izhaja iz drugega odstavka 3. člena (dvojnazkaznivost) ter v zvezi z obliko potrdila navezati na Prilogo I in Prilogo II, ki sta prilogi Uredbe 2018/1805/EU.

V zvezi s potrdilma oziroma obrazcema iz Priloge I in Priloge II k Uredbi 2018/1805/EU, za katera ni predlagano, da postaneta prilogi ZSKZDČEU-1, saj se bosta uporabljala kot prilogi neposredno uporabljive uredbe, je pomembno izpostaviti njen 36. člen. Ta Evropski komisiji daje pooblastilo za kakršnokoli spremembo potrdil iz prilog, ki pa mora biti v skladu z določbami uredbe. Zato je tudi zaradi pravočasnosti upoštevanja morebitnih sprememb potrdil v konkretnih primerih ustrezno, da se neposredno uporabljata prilogi uredbe, saj bi bilo v primeru njenega prenosa v zakon ob vsaki spremembi prilog treba predlagati spremembe ZSKZDČEU-1.

Ob tem je tudi za čas od začetka uporabe Uredbe 2018/1805/EU pa do uveljavitve tega Predloga zakona predvsem pomemben prvi odstavek 2. člena veljavnega ZSKZDČEU-1, v skladu s katerim se določbe tega zakona ne uporabljajo za vprašanja sodelovanja v kazenskih zadevah, ki so drugače urejena s pravnim aktom Evropske unije, ki se neposredno uporablja. Do spremembe zakona se bodo tako še naprej lahko uporabljale določbe o pristojnosti, torej 202. in 211. člen ZSKZDČEU-1, ter druge določbe, ki niso v nasprotju z uredbo. Tako, na primer, 216. člen ZSKZDČEU-1 na enak način kot šesti odstavek 30. člena uredbe določa način razpolaganja z odvzetim premoženjem, 223. člen ZSKZDČEU-1 pa ustrezno določa pravila 16. člena v zvezi s 15. členom uredbe.

Uredba 2018/1805/EU v 35. členu vsebuje tudi določbe o statističnih podatkih v zvezi s postopki po njenih določbah, v skladu s katerim morajo države članice od pristojnih organov redno zbirati izčrpne statistične podatke. Te statistične podatke vodijo ter jih vsako leto pošljejo Evropski komisiji. Ti statistični podatki poleg informacij iz drugega odstavka 11. člena Direktive 2014/42/EU vključujejo tudi število sklepov o začasnem zavarovanju in sklepov o odvzemu, ki jih je država članica prejela od drugih držav članic in so bili priznani in izvršeni ter sta bila njihovo priznanje in izvršitev zavrnjena.

Hkrati države članice vsako leto vropski komisiji pošljejo tudi naslednje statistične podatke, kadar so ti na voljo na centralni ravni države članice: (a) število primerov, v katerih je žrtev prejela odškodnino ali ji je bila odobrena povrnitev premoženja, pridobljenega z izvršitvijo sklepa o odvzemu v skladu s to uredbo, in (b) povprečno obdobje, potrebno za izvršitev sklepov o začasnem zavarovanju in sklepov o odvzemu v skladu s to uredbo.

Glede na navedeno je treba predpisati ustrezno zbiranje in sporočanje zahtevanih podatkov v zvezi s postopki po Uredbi 2018/1805/EU. Glede na to, da je potrebno tudi sistemsko spremljanje delovanja drugih institutov po ZSKZDČEU-1 pa predlagatelj ocenjuje, da je ustrezno poročanje o zadevah razširiti na vse postopke po ZSKZDČEU-1, hkrati pa bodijo podatki lahko uporabljeni tudi za poročanje o izvajanju mednarodne pravne pomoči po drugih mednarodnih instrumentih (na primer konvencije).

1. 2. V letu 2018 je bila sprejeta tudi **Uredba 2018/1727/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. 11. 2018 o Agenciji Evropske unije za pravosodno sodelovanje v kazenskih zadevah (Eurojust) ter o nadomestitvi in razveljavitvi Sklepa Sveta 2002/187/PNZ¹¹** (v nadaljevanju Uredba o Eurojustu), ki se uporablja od 12. 12. 2019 in je v slovenski pravni red prenesena v Zakonu o državnem tožilstvu¹² (v nadaljevanju ZDT-1).

Uredba o Eurojustu je nadomestila prejšnja sklepa Sveta Evropske unije, ki sta bila

postopkovno glede sodelovanja z Eurojustom implementirana v ZSKZDČEU-1, z vidika statusa slovenskega predstavnika v Eurojustu pa v ZDT-1. Gre za naslednja okvirna sklepa:

- Sklep Sveta 2002/187/PNZ z dne 28. februarja 2002 o ustanovitvi Eurojusa za okrepitev boja proti težjim oblikam kriminala, zadnjič spremenjenim s Sklepom Sveta 2009/426/PNZ z dne 16. decembra 2008 o okrepitvi Eurojusa in spremembi Sklepa 2002/187/PNZ o ustanovitvi Eurojusa za okrepitev boja proti težjim oblikam kriminala,
- Sklep Sveta 2009/426/PNZ z dne 16. decembra 2008 o okrepitvi Eurojusa in spremembi Sklepa 2002/187/PNZ o ustanovitvi Eurojusa za okrepitev boja proti težjim oblikam kriminala.¹³

Kot pojasnjeno, je Uredba o Eurojustu, ki se uporablja neposredno, nadomestila navedena sklepa, ki sta urejala ustanovitev in delovanje navedene agencije ter sodelovanje pristojnih organov držav članic. V delu, kjer so potrebne določbe za prenos v domači zakonodaji, je to na podlagi navedene uredbe urejeno v 67.a do 71. členu ZDT-1, saj so tam opredeljeni nacionalni člani, pogoji, obdobje ter postopek njihovega imenovanja, prenehanje imenovanja, pooblastila in pravice ter tudi sodelovanje pristojnih organov.

Glede na to, da v skladu z drugim odstavkom 71. člena ZDT-1 nacionalni sistem za usklajevanje dejavnosti Eurojusa določi generalni državni tožilec s splošnim navodilom po predhodnem mnenju Državnotožilskega sveta in ga objavi na spletnih straneh državnega tožilstva (Splošno navodilo generalnega državnega tožilca je bilo objavljeno 1. 12. 2020¹⁴), ureditev v ZSKZDČEU-1 v tem delu ni več potrebna, razen kolikor se sodelovanje z Eurojustom določa ob posameznih institutih sodelovanja pristojnih organov držav članic (na primer tretji odstavek 6. člena, peti odstavek 26. člena, prvi odstavek 31. člena, drugi odstavek 54. člena ter peti in šesti odstavek 81. člena ZSKZDČEU-1).

V 11. poglavju ZSKZDČEU-1, ki v veljavnem besedilu poleg sodelovanja z Evropsko pravosodno mrežo določa tudi pravila sodelovanja z Eurojustom, je zato ta del treba črtati. Glede na to, da določa tudi, da se v postopku dogovora o napotitvi sodnika za zvezo iz Republike Slovenije v imenu Eurojusa v tretjo državo smiselno uporabljajo določbe ZDT-1, kar v sodniški organizacijski zakonodaji ni opredeljeno, pa mora zgolj ta del ureditve ostati v ZSKZDČEU-1.

1. 3. Direktiva 2013/48/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 22. oktobra 2013 o pravici do dostopa do odvetnika v kazenskem postopku in v postopkih na podlagi evropskega naloga za prijetje ter pravici do obvestitve tretje osebe ob odvzemu prostosti in do komunikacije s tretjimi osebami in konzularnimi organi med odvzemu prostosti¹⁵ (v nadaljevanju Direktiva 2013/48/EU) in **Direktiva 2016/1919/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. oktobra 2016 o brezplačni pravni pomoči za osumljene in obdolžene osebe v kazenskem postopku ter za zahtevane osebe v postopku na podlagi evropskega naloga za prijetje¹⁶** (v nadaljevanju Direktiva 2016/1919/EU) sta večinoma že ustrezno implementirani v ZSKZDČEU-1 in ZKP.

Republika Slovenija je Evropsko komisijo ustrezno obvestila o implementaciji Direktive 2013/48/EU in Direktive 2016/1919/EU, saj je ocenila, da slovenski pravni red že opredeljuje vse pravice, ki jih določata. ZSKZDČEU-1 pri tem zgolj zaradi navedbe direktiv med akti, v skladu s katerimi poteka mednarodno sodelovanje (četrti odstavek 2. člena ZSKZDČEU-1), ni bil dopolnjen. Ne glede na navedeno pa se je izkazalo, da je zaradi zagotavljanja pravic v postopkih na podlagi evropskega naloga za prijetje, ki jih zagotavljata direktivi, potrebna manjša dopolnitev ZSKZDČEU-1:

- v skladu s četrtem odstavkom 10. člena Direktive 2013/48/EU ima pristojni organ v državi

izvršitve dolžnost obvestiti osebo, zahtevano na podlagi evropskega naloga za prijetje, ki ji je bila odvzeta prostost, o pravici do izbire odvetnika tudi v državi odreditve (in ne le v državi izvršitve, kot to določa veljavni II. del ZSKZDČEU-1 – Postopek za prijetje in predajo med državami članicami). Vloga takega odvetnika je zagotavljanje informacij in nasvetov odvetniku, ki zahtevano osebo zastopa v izvršitveni državi članici. Če zahtevana oseba želi uveljavljati pravico do odvetnika v državi odreditve, je pristojni organ v državi izvršitve v skladu s petim odstavkom 10. člena navedene direktive dolžan nemudoma obvestiti pristojni organ v državi odreditve, slednji pa mora brez nepotrebnega odlašanja zagotoviti informacije, s katerimi zahtevani osebi olajša izbiro odvetnika;

- v skladu z drugim odstavkom 5. člena Direktive 2016/1919/EU imajo odreditvene države članice dolžnost, da v primerih evropskega naloga za prijetje in predajo zagotovijo brezplačno pomoč odvetnika, ki bo pomagal odvetniku v izvršitveni državi članici, lahko pa, v skladu z tretjim odstavkom 5. člena te direktive, brezplačnost take pomoči omejijo glede na materialni položaj zahtevane osebe.

Zaradi izpostavljenih določb obeh direktiv so potrebne manjše dopolnitve II. dela ZSKZDČEU-1, ki opredeljuje postopek za prijetje in predajo.

1. 4. V 225. do 235. členu oziroma v V. delu ZSKZDČEU-1 so določena pravila izmenjave podatkov iz kazenskih evidenc med državami članicami. Pravno podlago za tako imenovani **evropski informacijski sistem kazenskih evidenc (ECRIS)** določa 235. člen ZSKZDČEU-1.

V skladu z drugim odstavkom 235. člena ZSKZDČEU-1 v sistemu ECRIS poteka elektronska izmenjava podatkov in informacij iz kazenskih evidenc Republike Slovenije in drugih držav članic Evropske unije z uporabo enotnih standardiziranih oznak, določenih na nivoju Evropske unije. V zvezi s tem se zakon sklicuje le na obrazec iz Priloge 16, kjer so določene standardizirane oznake kazni, ne pa tudi na obrazec iz Priloge 15, kjer so določene enotne standardizirane oznake kaznivih dejanj oziroma njihovih kategorij. Glede na navedeno je drugi odstavek 235. člena ZSKZDČEU-1 treba redakcijsko dopolniti.

Četrty odstavek 235. člena ZSKZDČEU-1 določa obveznost Kazenske evidence Republike Slovenije, da za potrebe izvrševanja tega člena za vsako kaznivo dejanje, kazensko sankcijo ali ukrep, določen z zakonom, določi ustrezno oznako, ki je določena v Prilogi 16 ZSKZDČEU-1. Glede na pojasnilo v zvezi z drugim odstavkom navedenega člena je tudi v zvezi s četrtyim odstavkom potrebna redakcijska dopolnitev še s sklicevanjem na Prilogo 15.

Dodatno je še v 232. členu ZSKZDČEU-1, ki v veljavnem besedilu določa obdelavo posredovanih osebnih podatkov, treba določiti tako, da bo določal obdelavo vseh osebnih podatkov, ne le »posredovanih«, ter dopolniti z obdelavami osebnih podatkov, ki so potrebne za izvajanje določb V. dela ZSKZDČEU-1 o izmenjavi podatkov iz kazenskih evidenc med državami članicami Evropske unije.

2. CILJI, NAČELA IN POGLAVITNE REŠITVE PREDLOGA ZAKONA

2.1 Cilji

Glavni cilj tega Predloga zakona je v slovenskem pravnem redu urediti izvajanje Uredbe 2018/1805/EU. Ureditev priznavanja in izvrševanja sklepov o začasnem zavarovanju in sklepov o odvzemu premoženjske koristi in predmetov kaznivih dejanj s pravno zavezujočim aktom Evropske unije, ki se neposredno uporablja, bo prispevala k učinkovitejšim postopkom in pomembno olajšala vzajemno priznavanje in izvrševanje obravnavanih sklepov (11. in 12. točka

recitala Uredbe 2018/1805/EU).

Kot izhaja iz 1. točke te uvodne obrazložitve je cilj tega Predloga zakona tudi uskladitev določb ZSKZDČEU-1 z Uredbo o Eurojustu oziroma z ZDT-1, kjer je urejeno njeno izvajanje, ter odprava manjših pomanjkljivosti ZSKEZČEU-1 glede na določbe Direktive 2013/48/EU in Direktive 2016/1919/EU.

2.2 Načela

S tem Predlogom zakona se ne spreminjajo načela, na katerih temelji mednarodno sodelovanje v kazenskih zadevah med državami članicami Evropske unije. Gre za naslednja načela, ki so določena v Temeljnih določbah ZSKZDČEU-1, in se s tokrat predlaganimi spremembami in dopolnitvami zakona še utrjujejo:

Načelo vzajemnega priznavanja:

Evropska unija si je zastavila cilj razvijati območje svobode, varnosti in pravice. V skladu s sklepi predsedstva iz Evropskega sveta v Tampereju z dne 15. in 16. oktobra 1999 bi moralo načelo vzajemnega priznavanja sodb in drugih odločb sodišč postati temelj pravosodnega sodelovanja v civilnih in kazenskih zadevah v Evropski uniji, ker bi okrepljeno vzajemno priznavanje in potrebno približevanje zakonodaje izboljšalo sodelovanje med pristojnimi organi in varstvo pravic posameznika. Navedeno načelo je temelj pravosodnega sodelovanja v kazenskih zadevah.

V skladu s tem načelom pristojni organi v Republiki Sloveniji izvršujejo odločbe pristojnih organov drugih držav članic Evropske unije in pri odločanju presojujejo le, ali so predložene ustrezne listine in izpolnjeni drugi pogoji, ki jih taksativno določajo dokumenti Evropske unije. Načelo vzajemnega priznavanja temelji na ideji medsebojnega zaupanja v pravosodne sisteme med državami članicami. Sodne odločbe je treba enakovredno priznavati in izvrševati po vsej Evropski uniji ne glede na kraj, kje je bila odločba izdana, kar se s pravno zavezujočimi in neposredno uporabljivimi uredbami še utrjuje.

Načelo učinkovite pomoči:

V skladu z načelom učinkovite pomoči bodo pristojni organi v Republiki Sloveniji v okviru svojih pristojnosti v postopkih po tem Predlogu zakona oziroma obravnavanih dveh uredbah dolžni ravnati tako, da je namen sodelovanja z drugo državo članico dosežen v največji možni meri.

Načelo hitrosti postopka:

Glede na načelo hitrosti postopka mora sodelovanje v kazenskih zadevah (tudi) po tem Predlogu zakona oziroma obravnavanih uredbah potekati prednostno in hitro, kadar je za zadeve enake vrste tako določeno v pravnem redu Republike Slovenije.

2.3 Poglavitne rešitve

- a) Predstavitev predlaganih rešitev:**
– **konkreten opis predlaganih rešitev:**

2. 3. a) 1. Zaradi ureditve izvrševanja **Uredbe 2018/1805/EU** so predlagane naslednje spremembe in dopolnitve:

- v četrtem odstavku 2. člena ZSKZDČEU-1 je predlagano črtanje obeh okvirnih sklepov Sveta Evropske unije o začasnem zavarovanju in o odvzemu premoženjske koristi in predmetov kaznivih dejanj, ki ju je nadomestila navedena uredba. Posledično je predlagan tudi nov šesti

odstavek 2. člena ZSKZDČEU-1, ki glede na neposredno uporabljivost uredb (za razliko od okvirnih sklepov) napoveduje le ureditev njenega izvajanja v tem zakonu;

- predlagan je novi 8.a člen ZSKZDČEU-1, ki predpisuje ustrezno zbiranje in sporočanje zahtevanih podatkov v zvezi s postopki po Uredbi 2018/1805/EU; glede na to, da je potrebno tudi sistemsko spremljanje delovanja drugih institutov po ZSKZDČEU-1, pa je poročanje o zadevah razširjeno na vse postopke po ZSKZDČEU-1;

- v IV. delu ZSKZDČEU-1, ki ureja vzajemno priznavanje in izvrševanje pravosodnih odločb, je predlagano novo 24. poglavje v zvezi s priznanjem in izvršitvijo sklepov o začasnem zavarovanju inb sklepov o odvzemu, kjer so v novih 224.a do 224.č členih opredeljeni: pomen izrazov za novo poglavje; dodaten razlog za zavrnitev priznanja in izvršitve, ki ga – kot izhaja iz 1. točke te uvodne obrazložitve – v odločitev državam članicam prepušča uredba; pristojnost slovenskih organov ter oblika potrdila, ki glede na neposredno uporabljivost uredbe ni priloga ZSKZDČEU-1, kot v dosedanjih primerih, ampak gre za sklicevanje na uporabo Priloge I in Priloge II Uredbe 2018/1805/EU;

- določen je ustrezen prehodni režim v zvezi z uporabo postopkov po prej veljavnih okvirnih sklepov za dokončanje zadev, posredovanih pred začetkom uporabe uredbe, ter v zvezi z uporabo teh postopkov za sodelovanje s pristojnimi organi držav članic Evropske unije, ki ju nova uredba ne zavezuje. Kot izhaja iz 1. točke te uvodne obrazložitve, gre za Irsko in Dansko.

2. 3. a) 2. Zaradi uveljavitve **Uredbe o Eurojustu**, katere izvrševanje je v celoti urejeno v ZDT-1 so predlagane naslednje spremembe in dopolnitve:

- v četrtem odstavku 2. člena ZSKZDČEU-1 je predlagano črtanje obeh sklepov Sveta Evropske unije o ustanovitvi in delovanju Eurojusta, ki ju je nadomestila navedena uredba. Glede na to, da je njeno izvrševanje v celoti urejeno v ZDT-1, te uredbe (za razliko od Uredbe 2018/1805/EU ni treba s posebnim odstavkom v tem členu uvajati v ZSKZDČEU-1;

- v 8. členu ZSKZDČEU-1 je predlagana dopolnitev opredelitve izraza »Eurojust« še z Uredbo o Eurojustu;

- v 11. poglavju ZSKZDČEU-1 je predlagano črtanje določb o sodelovanju z Eurojustom, saj je izvrševanje Uredbe o Eurojustu v celoti urejeno v ZDT-1, razen smiselne uporabe določb ZDT-1 tudi v zvezi s sodniki za zvezo, ki bi bili preko Eurojusta napoteni v tretje države.

2. 3. a) 3. V zvezi z določbami **Direktive 2013/48/EU** in **Direktive 2016/1919/EU** so predlagane naslednje spremembe in dopolnitve:

- v četrtem odstavku 2. člena ZSKZDČEU-1 je predlagana dopolnitev spiska dokumentov pravnega reda Evropske unije, na podlagi katerih ZSKZDČEU-1 ureja postopke sodelovanja;

- predlagan je nov tretji odstavek 17. člena ZSKZDČEU-1, ki predpisuje obveznost preiskovalnega sodnika, da v primeru, če oseba v postopku prijete in predaje v Republiki Sloveniji kot državi izvršitve uveljavlja pravico do odvetnika tudi v državi odreditve naloga za prijete in predajo, o tem obvesti pristojni organ te države. Posledično mora osebi posredovati tudi informacije, ki jih olajšajo izbiro odvetnika;

- predlagan je novi drugi odstavek 19. člena ZSKZDČEU-1, ki predpisuje dolžnost policije, da ob prijete osebe na podlagi naloga za prijete in predajo, pouči to osebo, da ima tudi pravico do odvetnika v državi odreditve;

- predlagan je novi 43.a člen ZSKZDČEU-1, ki določa pravico prijete osebe v drugi državi članici na podlagi naloga za prijete in predajo slovenskega pristojnega organa, do odvetnika tudi v Republiki Sloveniji kot odreditveni državi, pri čemer se upoštevajo tudi pogoji in postopek za pridobitev brezplačne pravne pomoči.

2. 3. a) 4. Zaradi razlogov, navedenih v 1. točki te uvodne obrazložitve je predlagana redakcijska dopolnitev 235. člena ZSKZDČEU-1 tako, da se bo v zvezi s standardiziranimi

oznakami kaznivih dejanj poleg Priloge 16 lahko uporabila tudi Priloga 15, ki je že sestani del zakona, vendar je bilo sklicevanje nanjo v ustreznem členu pomotoma izpuščeno.

Predlagana je tudi sprememba 232. člena tako, da bo določal pravila obdelave vseh, ne le posredovanih, osebnih podatkov, ter dopolnitev z obdelavami osebnih podatkov, ki so potrebne za izvajanje določb V. dela ZSKZDČEU-1 o izmenjavi podatkov iz kazenskih evidenc med državami članicami Evropske unije.

- ***variantne rešitve, ki so bile proučevane, in utemeljitev predlagane rešitve:***

V zvezi z ureditvijo izvajanja Uredbe 2018/1805/EU je bila proučena tudi možnost, da bi potrdila, ki ju uvaja v Prilogi I in Prilogi II uvedli tudi v ZSKZDČEU-1 po vzoru implementacije okvirnih sklepov in direktiv, vendar je bilo glede na neposredno uporabo uredb ugotovljeno, da zadošča le navezava na potrdila iz prilog obravnavane uredbe.

b) Način reševanja:

- ***vprašanja, ki se bodo urejala s predlaganim zakonom:***

Predlog zakona ureja izvrševanje Uredbe 2018/1805/EU, odpravlja manjši neuskkljenosti ZSKZDČEU-1 z Direktivo 2013/48/EU in Direktivo 2016/1919/EU ter upošteva dejstvo, da sodelovanje z Eurojustom ni več urejeno z sklepi Sveta Evropske unije, ampak z Uredbo o Eurojustu, katere izvrševanje je urejeno z ZDT-1.

- ***vprašanja, ki se bodo urejala z izvršilnimi predpisi, in seznam izvršilnih predpisov, ki bodo prenehali veljati:***

Izvršilni predpisi niso potrebni.

- ***vprašanja, ki se bodo urejala drugače, navedite kako (npr. s kolektivnimi pogodbami):***

Drugi načini ureditve niso potrebni.

- ***vprašanja, v katera ni mogoče poseči s predpisi: /***
- ***vprašanja, ki jih ni treba več urejati s predpisi: /***
- ***vprašanja, ki se bodo urejala s predpisi ter v zvezi s katerimi so bili predhodno opravljeni poskusi in testi, da se ugotovi, ali je ukrepanje primerno: /***

c) Normativna usklajenost predloga zakona:

- ***z veljavnim pravnim redom:***

Predlog zakona temelji na ustaljenih načelih pravosodnega sodelovanja v kazenskih zadevah med pristojnimi organi držav članic Evropske unije in vsebinsko ne spreminja Temeljnih določb ZSKZDČEU-1.

- ***s splošno veljavnimi načeli mednarodnega prava in mednarodnimi pogodbami, ki zavezujejo Republiko Slovenijo:***

Predlog zakona temelji na načelu vzajemnega priznavanja sodb in drugih odločb pravosodnih

organov ene države članice v drugi državi članici Evropske unije.

- ***s predpisi, ki jih je tudi treba sprejeti oziroma spremeniti in »paketno« obravnavati:***

V povezavi s Predlogom ZSKZDČEU-1B ni treba sprejeti, spremeniti oziroma paketno obravnavati nobenega drugega predpisa.

č) Usklajenost predloga zakona:

- ***s samoupravnimi lokalnimi skupnostmi:***

Določbe tega Predloga zakona ne vplivajo na samoupravne lokalne skupnosti in njihovo delovanje, zato jim ni bil poslan v usklajevanje.

- ***s civilno družbo oziroma ciljnim skupinami, na katere se predlog zakona nanaša (navedba neuskklajenih vprašanj):***
- ***s subjekti, ki so na poziv predlagatelja neposredno sodelovali pri pripravi predloga zakona oziroma so dali mnenje (znanstvene in strokovne institucije, nevladne organizacije in posamezni strokovnjaki ter predstavniki zainteresirane javnosti):***

Datum pošiljanja v strokovno usklajevanje: 18. 12. 2020.

3. OCENA FINANČNIH POSLEDIC PREDLOGA ZAKONA ZA DRŽAVNI PRORAČUN IN DRUGA JAVNA FINANČNA SREDSTVA

- ***Ocena finančnih sredstev za državni proračun:***

Predlog zakona ne bo imel posledic za državni proračun, saj primerljivi postopki pravosodnega sodelovanja med državami članicami Evropske unije v zvezi z začasnim zavarovanjem in odvzemom že potekajo na zgolj deloma drugačnih pravnih podlagah.

- ***Ocena drugih javnih finančnih sredstev:***

Predlog zakona ne bo imel posledic za druga javna finančna sredstva.

- ***Predvideno povečanje ali zmanjšanje prihodkov državnega proračuna:***

Zaradi Predloga zakona ni predvideno povečanje ali zmanjšanje prihodkov državnega proračuna.

- ***Predvideno povečanje ali zmanjšanje obveznosti za druga javna finančna sredstva:***

Zaradi Predloga zakona ni predvideno povečanje ali zmanjšanje obveznosti za druga javna finančna sredstva.

- ***Predvideni prihranki za državni proračun in druga javna finančna sredstva:***

Prihranki za državni proračun in druga javna finančna sredstva niso predvideni.

- **Sredstva bodo zagotovljena z zadolževanjem (poročila):**

Zaradi Predloga zakona ni potrebno zadolževanje.

- **V naslednjem proračunskem obdobju bodo sredstva zagotovljena:**

V naslednjem proračunskem obdobju dodatnih sredstev zaradi Predloga zakona ni treba zagotavljati.

4. NAVEDBA, DA SO SREDSTVA ZA IZVAJANJE ZAKONA V DRŽAVNEM PRORAČUNU ZAGOTOVLJENA, ČE PREDLOG ZAKONA PREDVIDEVA PORABO PRORAČUNSKIH SREDSTEV V OBDOBJU, ZA KATERO JE BIL DRŽAVNI PRORAČUN ŽE SPREJET

Predlog zakona ne predvideva porabe proračunskih sredstev v obdobju, za katero je bil proračun že sprejet.

5. PRIKAZ UREDITVE V DRUGIH PRAVNIH SISTEMIH IN PRILAGOJENOSTI PREDLAGANE UREDITVE PRAVU EVROPSKE UNIJE

- **Prikaz ureditve v pravnem redu EU:**

Uredba 2018/1805/EU se uporablja neposredno in nadomešča dosedanja pravna instrumenta, ki v okviru Evropske unije urejata sodelovanje pristojnih organov držav članic v zvezi z začasnim zavarovanjem in odvzemom premoženjske koristi in predmetov kaznivih dejanj. Gre za Okvirni sklep Sveta 2003/577/PNZ in Okvirni sklep Sveta 2006/783/PNZ, ki pa se bosta še vedno uporabljala za zadeve, posredovane pred uveljavitvijo navedene uredbe med državami članicami, ki jih uredba zavezuje; za zadeve, posredovane po uveljavitvi uredbe, pa se bodo postopki po okvirnih sklepih uporabljali za sodelovanje z državama članicama, ki ju uredba ne zavezuje (Irska, Danska). Podrobneje je ureditev po obravnavani uredbi predstavljena v 1. točki te uvodne obrazložitve.

Uredba o Eurojustu je nadomestila prejšnja sklepa Sveta Evropske unije, ki sta urejala ustanovitev in delovanje Eurojusta (Sklep Sveta 2002/187/PNZ in Sklep Sveta 2009/426/PNZ), v zvezi s čemer podrobnejša predstavitev izhaja iz 1. točke te uvodne obrazložitve.

- **Prikaz ureditve v najmanj treh pravnih sistemih držav članic EU:**

Bo dodano naknadno.

- **Izjava o skladnosti predloga zakona s pravnimi akti EU in korelacijska tabela pri prenosu direktiv:**

Izvrševanje Uredbe o Eurojustu je urejeno v ZDT-1, torej ob tem Predlogu zakona izjava o skladnosti in korelacijska tabela ni potrebna.

V zvezi z Direktivo 2013/48/EU in Direktivo 2016/1919/EU je bilo oboje že posredovano Evropski komisiji in bodo potrebne le dopolnitve.

V zvezi z Uredbo 2018/1805/EU: bo dodano naknadno

6. PRESOJA POSLEDIC, KI JIH BO IMEL SPREJEM ZAKONA

6.1 Presoja administrativnih posledic

a) V postopkih oziroma poslovanju javne uprave ali pravosodnih organov:

- ***razlogi za uvedbo novega postopka ali administrativnih bremen in javni interes, ki naj bi se s tem dosegel:***

Predlog zakona uvaja deloma drugačen in poenostavljen postopek mednarodne pravne pomoči oziroma pravosodnega sodelovanja v kazenskih zadevah na podlagi dokumenta pravnega reda Evropske unije, ki se neposredno uporablja in temelji na vzajemnem priznavanju odredb pristojnih organov in neposrednem sodelovanju med pristojnimi organi držav članic Evropske unije.

- ***ukinitev postopka ali odprava administrativnih bremen:***

Predlog zakona ne ukinja ali odpravlja administrativnih bremen, temveč nadomešča ureditev sodelovanja v zvezi z začasnim zavarovanjem in odvzemom na podlagi okvirnih sklepov z ureditvijo v neposredno uporabljivi uredbi.

- ***spoštovanje načela »vse na enem mestu« ter organ in kraj opravljanja dejavnosti oziroma izpolnjevanja obveznosti:***

Predlog zakona ne uvaja novih obveznosti za državljane oziroma druge osebe, vključene v kazenske postopke.

- ***podatki oziroma dokumenti, ki so potrebni za izvedbo postopka in jih bo organ pridobil po uradni dolžnosti, ter način njihovega pridobivanja:***

Glede na to, da Predlog zakona ne uvaja novih postopkov za stranke, tudi ni potrebno pridobivanje dokumentov po uradni dolžnosti.

- ***ustanovitev novih organov, reorganizacija ali ukinitve obstoječih organov:***

Predlog zakona ne predvideva ustanovitve novih organov, reorganizacije ali ukinitve obstoječih organov.

- ***ali bodo zaradi izvajanja postopkov in dejavnosti potrebne nove zaposlitve, ali so izvajalci primerno usposobljeni, ali bodo potrebna dodatno usposabljanje ter finančna in materialna sredstva:***

Predlog zakona ne uvaja novih postopkov, torej tudi nove zaposlitve, usposabljanja ter finančna in materialna sredstva ne bodo potrebna.

- ***ali se bodo zaradi ukinitve postopkov in dejavnosti zmanjšala število zaposlenih ter finančna in materialna sredstva:***

Predlog zakona ne ukinja nobenega postopka.

b) Pri obveznostih strank do javne uprave ali pravosodnih organov:

- ***dokumentacija, ki jo mora stranka predložiti, povečanje ali zmanjšanje obsega***

dokumentacije z navedbo razlogov:

Zaradi določb Predloga zakona se ne bo povečal ali zmanjšal obseg dokumentacije, ki bi jo morala predložiti stranka.

– stroški, ki jih bo imela stranka, ali razbremenitev stranke:

Predlog zakona ne predvideva povečanja stroškov strank ali njihove razbremenitve.

– čas, v katerem bo stranka lahko uredila zadevo:

Predlog zakona ne vpliva na čas urejanja zadev strank.

6.2 Presoja posledic za okolje, vključno s prostorskimi in varstvenimi vidiki:

Določbe Predloga zakona ne prinašajo posledic za okolje, vključno s prostorskimi in varstvenimi vidiki.

6.3 Presoja posledic za gospodarstvo:

Določbe Predloga zakona ne prinašajo posledic za gospodarstvo.

6.4 Presoja posledic za socialno področje:

– zaposlenost in trg dela:

S Predlogom zakona ne bodo nastale neposredne posledice za zaposlenost in trg dela.

– sodno varstvo in učinkovito sodno varstvo človekovih pravic in temeljnih svoboščin:

V predvidenih postopkih mednarodne pravne pomoči je ustrezno zagotovljeno sodno varstvo človekovih pravic in temeljnih svoboščin.

6.5 Presoja posledic za dokumente razvojnega načrtovanja:

Določbe Predloga zakona ne prinašajo posledic za dokumente razvojnega načrtovanja.

6.6 Presoja posledic za druga področja:

Določbe Predloga zakona ne prinašajo posledic za druga področja.

6.7 Izvajanje sprejetega predpisa:

a) Predstavitev sprejetega zakona:

– ciljnim skupinam (seminarji, delavnice):

Sprejeti zakon bo v skladu z ustaljeno prakso predstavljen državnim tožilcem in sodnikom na usposabljanjih, ki jih organizira Center za izobraževanje v pravosodju.

– širši javnosti (mediji, javne predstavitve, spletne predstavitve):

Predlog zakona je bil **x. x. xxxx** objavljen na spletni strani Ministrstva za pravosodje in na spletnem portalu »e-demokracija«. Drugačna predstavitev sprejetega zakona širši javnosti glede na vsebino ni potrebna.

b) Spremljanje izvajanja sprejetega predpisa:

- **zagotovitev spremljanja izvajanja predpisa,**
- **organi, civilna družba,**
- **metode za spremljanje doseganja ciljev,**
- **merila za ugotavljanje doseganja ciljev:**

Ministrstvo za pravosodje bo v skladu s svojimi pristojnostmi spremljalo izvajanje predpisa na podlagi objavljene sodne prakse ter v sodelovanju s pristojnimi organi na podlagi njihovih ugotovitev pri izvajanju določb v praksi.

- **časovni okvir spremljanja za pripravo poročil:**

Glede na vsebino Predloga zakona ne bo potrebna priprava poročil. Če bodo v praksi ugotovljene pomanjkljivosti predlaganih določb, bo Ministrstvo za pravosodje to ugotovilo v sodelovanju s pristojnimi organi.

- **roki za pripravo poročil o izvajanju zakona, doseženih ciljih in nadaljnjih ukrepih:**

Glede na vsebino Predloga zakona poročila o izvajanju zakona in doseženih ciljih niso potrebna.

6.8 Druge pomembne okoliščine v zvezi z vprašanji, ki jih ureja predlog zakona:

Zunanji strokovnjaki oziroma predstavniki pristojnih organov so sodelovali pri strokovnem usklajevanju predloga zakona. Pravne osebe kot take niso sodelovale pri pripravi predloga zakona.

7. PRIKAZ SODELOVANJA JAVNOSTI PRI PRIPRAVI PREDLOGA ZAKONA:

Datum pošiljanja v strokovno usklajevanje: 18. 12. 2020

V razpravo so bili vključeni: bo dodano po usklajevanju

Mnenja, predlogi in pripombe z navedbo predlagateljev: bo dodano po usklajevanju

8. PODATEK O ZUNANJEM STROKOVNJAKU OZIROMA PRAVNI OSEBI, KI JE SODELOVALA PRI PRIPRAVI PREDLOGA ZAKONA, IN ZNESKU PLAČILA ZA TA NAMEN:

Pri pripravi Predloga zakona niso sodelovali zunanji strokovnjaki, zato tudi ni bilo plačil za ta namen.

9. NAVEDBA, KATERI PREDSTAVNIKI PREDLAGATELJA BODO SODELOVALI PRI DELU DRŽAVNEGA ZBORA IN DELOVNIH TELES:

- mag. Lilijana KOZLOVIČ, ministrica za pravosodje
- g. Matic ZUPAN, državni sekretar, Ministrstvo za pravosodje
- g. Zlatko RATEJ, državni sekretar, Ministrstvo za pravosodje
- mag. Nina KOŽELJ, generalna direktorica Direktorata za kaznovalno pravo in človekove pravice, Ministrstvo za pravosodje
- mag. Robert GOLOBINEK, vodja Sektorja za kaznovalno pravo in človekove pravice, Ministrstvo za pravosodje.

II. BESEDILO ČLENOV

1. člen

V Zakonu o sodelovanju v kazenskih zadevah z državami članicami Evropske unije (Uradni list RS, št. 48/13, 37/15 in 22/18) se v 2. členu v četrtem odstavku:

- črta 1. točka,
- dosedanji 2. in 3. točka postaneta 1. in 2. točka,
- črta dosedanja 4. točka,
- dosedanji 5. in 6. točka postaneta 3. in 4. točka,
- črta dosedanja 7. točka,
- dosedanji 8. in 9. točka postaneta 5. in 6. točka,
- črta dosedanja 10. točka,
- dosedanje 11., 12., 13., 14., 15. in 16. točka postanejo 7., 8., 9., 10., 11. in 12. točka,
- v dosedanji 17. točki, ki postane 13. točka, se pika na koncu nadomesti s podpičjem in dodata novi 14. in 15. točka, ki se glasita:

»14. Direktivo 2013/48/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 22. oktobra 2013 o pravici do dostopa do odvetnika v kazenskem postopku in v postopkih na podlagi evropskega naloga za prijetje ter pravici do obvestitve tretje osebe ob odvzemu prostosti in do komunikacije s tretjimi osebami in konzularnimi organi med odvzemom prostosti (UL L 294, 6. 11. 2013, str. 1), (v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2013/48/EU);

15. Direktivo (EU) 2016/1919 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. oktobra 2016 o brezplačni pravni pomoči za osumljene in obdolžene osebe v kazenskem postopku ter za zahtevane osebe v postopku na podlagi evropskega naloga za prijetje (UL L 297, 4. 11. 2016, str. 1), (v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2016/1919/EU).«.

Za petim odstavkom se doda nov šesti odstavek, ki se glasi:

»(6) S tem zakonom se ureja tudi izvajanje Uredbe (EU) 2018/1805 Evropskega parlamenta in sveta z dne 14. novembra 2018 o vzajemnem priznavanju sklepov o začasem zavarovanju in sklepov o odvzemu (UL L 303, 28. 11. 2018, str. 1), (v nadaljnjem besedilu: Uredba 2018/1805/EU).«.

2. člen

V 15. točki 8. člena se na koncu za besedo »dejanj« doda besedilo »in je urejena z Uredbo 2018/1727/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. 11. 2018 o Agenciji Evropske unije za pravosodno sodelovanje v kazenskih zadevah (Eurojust) ter o nadomestitvi in razveljavitvi Sklepa Sveta 2002/187/PNZ (UL L 295/138 z dne 21. 11. 2018)«.

3. člen

Za 8. členom se doda nov 8.a člen, ki se glasi:

»Zajem podatkov in statistično poročanje
8.a člen

Vrhovno državno tožilstvo Republike Slovenije in Vrhovno sodišče Republike Slovenije o postopkih sodelovanja po tem zakonu, ministrstvu do konca januarja za preteklo leto posredujeta naslednje podatke v strojno berljivi obliki in v obliki analize:

1. enolični identifikator zadeve;
2. pravna podlaga in oblika mednarodnega sodelovanja;
3. prejeta ali posredovana zahteva ter država odreditve oziroma država izvršitve;
4. domači pristojni organ;

5. za fizično osebo zoper katero se vodi postopek: oznaka, da gre za fizično osebo, državljanstvo, starost oziroma za pravno osebo zoper katero se vodi postopek: oznaka, da gre za pravno osebo, država sedeža;
6. zakonska označba kaznivega dejanja ali prekrška;
7. faza postopka (prejeta, priznana, zavrnjena, umaknjena, delno izvršena, izvršena ali drugače zaključena zahteva);
8. datum prejema, priznanja ali zavrnitve zahteve, datum izvršitve in zaključka zadeve;
9. vrednost ali ocenjena vrednosti začasno zavarovanega oziroma odvzetega premoženja oziroma premoženjske koristi;
10. vrednost oziroma ocenjena vrednosti predmetov, premoženja ali premoženjske koristi, kot jo navaja država odreditve;
11. podatek o tem, ali je bila žrtvi v skladu z 29. členom Uredbe 2018/1805/EU odobrena povrnitev premoženja, odvzetega z izvršitvijo sklepa o odvzemu, in ali je žrtev prejela odškodnino ter njena višina.«.

4. člen

Za drugim odstavkom 17. člena se doda nov tretji odstavek, ki se glasi:

»(3) Če želi zahtevana oseba po prijemu uveljaviti pravico do izbire odvetnika v državi odreditve (četrti odstavek 10. člena Direktive 2013/48/EU), preiskovalni sodnik o tem nemudoma obvesti pristojni organ države odreditve. Preiskovalni sodnik zahtevani osebi posreduje informacije, prejete od pristojnega organa države odreditve, ki ji olajšajo izbiro odvetnika, vključno z informacijami glede upravičenosti do brezplačne pomoči.«.

5. člen

Za prvim odstavkom 19. člena se doda nov drugi odstavek, ki se glasi:

»(2) Ob prijemu mora policija zahtevano osebo poučiti tudi, da ima v državi odreditve pravico izbrati odvetnika, ki lahko z zagotavljanjem informacij in nasvetov pomaga zagovorniku pri učinkovitem zagotavljanju njenih pravic (četrti odstavek 10. člena Direktive 2013/48/EU).«.

Dosedanji drugi odstavek postane tretji odstavek.

6. člen

Za 43. členom se doda nov 43a. člen, ki se glasi:

»Pravice zahtevane osebe

43.a člen

(1) Prijeta zahtevana oseba ima pravico do pravne pomoči odvetnika, ki lahko z zagotavljanjem informacij in nasvetov pomaga zagovorniku oziroma odvetniku, ki jo zastopa v državi izvršitve. Zahtevana oseba je do navedene pomoči odvetnika upravičena brezplačno pod pogoji in po postopku, ki jih določa zakon, ki ureja brezplačno pravno pomoč.

(2) Domače sodišče, ki je odredilo nalog, je dolžno po obvestilu pristojnega organa, da želi prijeta zahtevana oseba uveljavljati pravico iz prejšnjega odstavka, posredovati informacije, ki ji olajšajo izbiro odvetnika, vključno z informacijami glede brezplačne pravne pomoči.«.

7. člen

86., 87., 88., 89., 90., 91. in 92. člen se črtajo.

8. člen

V 93. členu se vejica za besedo »tožilstvo« nadomesti s piko in črta besedilo »in tega zakona o nacionalnem predstavniku Eurojusta.«.

9. člen

Za 224. členom se doda novo 24. poglavje in novi 224.a, 224.b, 224.c in 224.č člen, ki se glasijo:

»24. poglavje

Priznanje in izvršitev sklepov o začasnem zavarovanju in sklepov o odvzemu

Uporaba določb tega poglavja in pomen izrazov

224.a člen

(1) To poglavje ureja izvajanje Uredbe 2018/1805/EU v zvezi s priznanjem in izvrševanjem sklepov o začasnem zavarovanju in sklepov o odvzemu.

(2) Izraz »sklep o začasnem zavarovanju«, »sklep o odvzemu« ter drugi izrazi, uporabljeni v tem poglavju, imajo pomen, kot ga določa 2. člen Uredbe 2018/1805/EU.

Razlogi za zavrnitev priznanja in izvršitve

224.b člen

(1) Zahtevi za priznanje in izvršitev sklepa o začasnem zavarovanju ali sklepa o odvzemu se, poleg razlogov, ki jih določa Uredba 2018/1805/EU, ne ugodi, če se sklep nanaša na ravnanje, ki ni kaznivo dejanje po pravu Republike Slovenije, razen če Uredba 2018/1805/EU določa drugače.

(2) Pred zavrnitvijo priznanja in izvršitve se pristojni organ posvetuje z organom izdajateljem v skladu z drugim odstavkom 8. člena oziroma drugim odstavkom 19. člena Uredbe 2018/1805/EU.

Pristojnost

224.c člen

(1) Za odločitev o priznanju in izvršitev sklepov o začasnem zavarovanju in sklepov o odvzemu, ki jih v priznanje in izvršitev Republiki Sloveniji posreduje druga država izdajateljica, je pristojen preiskovalni sodnik.

(2) Kadar za izvršitev sklepa o odvzemu iz prejšnjega odstavka na podlagi smiselne uporabe določb zakona, ki ureja kazenski postopek, ni pristojno sodišče, pač pa drug organ, preiskovalni sodnik sklep pošlje v izvršitev temu organu.

(3) Krajevna pristojnost domačega sodišča se določi po kraju, kjer je predmet ali premoženje, ki ga je treba začasno zavarovati ali odvzeti. Če je v potrdilu navedenih več predmetov ali vrst premoženja, je krajevno pristojno za odločitev tisto sodišče, ki je pristojno po prvem navedenem predmetu ali premoženju.

(4) Če se krajevne pristojnosti ne da določiti po prejšnjem odstavku, se določi po stalnem ali začasnem prebivališču osebe, zoper katero je odrejen odvzem, za pravno osebo pa se določi po sedežu, če ima podružnico pa po kraju, kjer ima podružnico.

(5) Če se pristojnega sodišča ne da določiti po določbah tretjega in četrtega odstavka, je pristojno Okrožno sodišče v Ljubljani.

Oblika potrdila 224.č člen

Potrdila o začasnem zavarovanju in potrdila o odvzemu morajo biti izdana na obrazcih iz Priloge 1 in Priloge 2 Uredbe 2018/1805/EU.«.

10. člen

V naslovu 232. člena se črta beseda »posredovanih«.

Dodajo novi prvi, drugi, tretji in četrti odstavek, ki se glasijo:

»(1) Centralni organ za namene preverjanja točnosti obdelanih podatkov in zakonitosti izvajanja tega dela zakona ter obveščanja pristojnih organov Republike Slovenije, držav članic Evropske unije in Evropske unije upravlja evidenco posredovanih in prejetih zaprosil, odgovorov na zaprosila, obvestil ter drugih sporočil, izmenjanih s pristojnimi organi drugih držav članic oziroma pristojnim organom Evropske unije.

(2) V evidenci iz prejšnjega odstavka se obdelujejo podatki o fizični oziroma pravni osebi, na katero se nanaša sporočilo (ime in priimek oziroma naziv, rojstni datum, datum in kraj rojstva, državljanstvo, podatki o prebivališču oziroma sedežu), izmenjani podatki iz kazenskih evidenc, podatki o pošiljatelju in prejemniku sporočila ter vsebina sporočila.

(3) Evidenca iz prvega odstavka se za namen obdelave sporočil na podlagi imena in priimka in rojstnega datuma oziroma preko enotne matične številke občana (EMŠO) povezuje s kazensko evidenco po zakonu, ki ureja izvrševanje kazenskih sankcij, za namen zagotovitve točnosti ali pridobitve matičnih podatkov o subjektu zaprosila pa na podlagi istih kriterijev s centralnim registrom prebivalstva po zakonu, ki ureja prijavo prebivališča.

(4) Osebni podatki določenega posameznika iz evidence iz prvega odstavka se hranijo pet let po zaključku zadeve, nato pa se arhivirajo.«.

Dosedanji prvi, drugi, tretji in četrti odstavek postanejo peti, šesti, sedmi in osmi odstavek.

11. člen

V drugem odstavku 235. člena se besedilo »z uporabo enotne standardizirane oznake, ki je določena v obrazcu, ki je Priloga 16« nadomesti z besedilom »z uporabo enotnih standardiziranih oznak, ki so določene v obrazcih, ki sta Priloga 15 in Priloga 16«.

V četrtem odstavku se besedilo »obrazcu iz Priloge 16« nadomesti z besedilom »obrazcih iz Priloge 15 in Priloge 16«.

PREHODNE IN KONČNA DOLOČBA

12. člen

(1) Z dnem uveljavitve tega zakona prenehajo veljati določbe 20., 21., 22. in 23. poglavja ter potrdili iz Priloge 11 in Priloge 12 zakona.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek, se postopki s potrdili iz Priloge 11 in Priloge 12, posredovanimi pred 19. decembrom.2020, dokončajo po določbah 20., 21., 22. in 23. poglavja zakona.

(3) Ne glede na prvi odstavek tega člena se določbe 20., 21., 22. in 23. poglavja ter potrdili iz Priloge 11 in Priloge 12 zakona še naprej uporabljajo za države članice, ki jih Uredba 2018/1805/EU ne zavezuje.

13. člen

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

K 1. členu (2. člen ZSKZDČEU-1):

V četrtem odstavku 2. člena ZSKZDČEU-1 je predlagano črtanje 1. in 10. točke, ki kot podlagi za sodelovanje po tem zakonu navajata Sklep Sveta 2002/187/PNZ z dne 28. februarja 2002 o ustanovitvi Eurojusta za okrepitev boja proti težjim oblikam kriminala, zadnjič spremenjenim s Sklepom Sveta 2009/426/PNZ z dne 16. decembra 2008 o okrepitvi Eurojusta in spremembi Sklepa 2002/187/PNZ o ustanovitvi Eurojusta za okrepitev boja proti težjim oblikam kriminala ter Sklep Sveta 2009/426/PNZ z dne 16. decembra 2008 o okrepitvi Eurojusta in spremembi Sklepa 2002/187/PNZ o ustanovitvi Eurojusta za okrepitev boja proti težjim oblikam kriminala. Razlog je prenovljena ureditev Eurojusta v Uredbi o Eurojustu, ki se uporablja od 12. 12. 2019 in je v slovenski pravni red prenesena v ZDT-1.

Nadalje je predlagano črtanje 4. in 7. točke četrtega odstavka 2. člena ZSKZDČEU-1, kjer sta opredeljena dva okvirna sklepa, v skladu s katerima je v veljavnem ZSKZDČEU-1 urejeno medsebojno priznavanje in izvrševanje odločb pravosodnih organov držav članic Evropske unije zaradi začasnega zavarovanja zahtevkov za odvzem premoženjske koristi in odvzema premoženjske koristi.

Gre za Okvirni sklep Sveta 2003/577/PNZ z dne 22. julija 2003 o izvrševanju sklepov o zasegu premoženja ali dokazov v Evropski in Okvirni sklep Sveta 2006/783/PNZ z dne 6. oktobra 2006 o uporabi načela vzajemnega priznavanja odredb o zaplembi. Okvirni sklep Sveta 2003/577/PNZ je bil v preteklosti sicer delno, v delu ki se nanaša na zaseg dokazov, že nadomeščen z Direktivo Evropskega parlamenta in Sveta 2014/41/EU z dne 3. aprila 2014 o evropskem preiskovalnem nalogu v kazenskih zadevah (določbe navede direktive so implementirane v 8., 9. in 9.a poglavju ZSKZDČEU-1). V drugem delu, glede zasega premoženja, pa Okvirni sklep Sveta 2018/1805/EU nadomešča Uredbo 2018/1805/EU, katere izvajanje se ureja s tem Predlogom zakona. Slednja v celoti nadomešča tudi Okvirni sklep Sveta 2006/783/PNZ.

Glede na navedeno je predlagan tudi novi šesti odstavek 2. člena ZSKZDČEU-1, ki napoveduje, da ta zakon ureja tudi izvajanje Uredbe 2018/1805/EU. Uredba ureja vzajemno priznavanje sklepov o začasnem zavarovanju in sklepov o odvzemu. Uredba velja od 18. 12. 2018, uporablja pa se od 19. 12. 2020, in sicer neposredno, ne glede na prenos v nacionalno ureditev. Kljub temu pa je za njeno ustrezno izvajanje treba določiti pristojne organe in ostala potrebna pravila, kot izhaja iz 9. člena tega Predloga zakona, ki uvaja novo 24. poglavje ZSKZDČEU-1.

Zaradi črtanja izpostavljenih dokumentov pravnega reda Evropske unije je predlagano tudi preštevilčenje preostalih točk četrtega odstavka 2. člena ZSKZDČEU-1.

Nepovezano z Uredbo 2018/1805/EU sta predlagani novi 16. in 17. točka četrtega odstavka 2. člena ZSKZDČEU-1, ki med akte Evropske unije, v skladu s katerimi poteka mednarodno sodelovanje po ZSKZDČEU-1, vključujeta tudi Direktivo 2013/48/EU in Direktivo 2016/1919/EU, ki urejata pravice oseb v kazenskem postopku in v postopkih na podlagi evropskega naloga za prijetje.

Direktiva 2013/48/EU, ki določa pravico do dostopa do odvetnika v kazenskem postopku in v postopkih na podlagi evropskega naloga za prijetje ter pravici do obvestitve tretje osebe ob odvzemu prostosti in do komunikacije s tretjimi osebami in konzularnimi organi med odvzemu prostosti, je pričela veljati 26. 11. 2013, države članice pa so morale zakone in druge predpise, potrebne za uskladitev s to direktivo, sprejeti do 27. 11. 2016.

Direktiva 2016/1919/EU o brezplačni pravni pomoči za osumljene in obdolžene osebe v kazenskem postopku ter za zahtevane osebe v postopku na podlagi evropskega naloga za prijetje je pričela veljati 24. 11. 2016, države članice pa so morale zakone in druge predpise, potrebne za uskladitev s to direktivo, sprejeti do 25. maja 2019.

Republika Slovenija je v zvezi z obema direktivama ocenila, da nacionalna zakonodaja ustrezno zagotavlja pravice, ki jih določata direktivi, zato je Evropsko komisijo ustrezno obvestila o implementaciji Direktive 2013/48/EU in Direktive 2016/1919/EU. ZSKZDČEU-1 pri tem ni bil spremenjen zgolj zaradi navedbe direktiv med akti, v skladu s katerimi poteka mednarodno sodelovanje. Ne glede na navedeno pa se je izkazalo, da je zaradi zagotavljanja pravic v postopkih na podlagi evropskega naloga za prijetje, ki jih zagotavljata direktivi, ZSKZDČEU-1 potrebno dopolniti, kot izhaja iz 4., 5. in 6. člena tega Predloga zakona.

K 2. členu (8. člen ZSAKZDČEU-1):

Kot je bilo pojasnjeno v obrazložitvi 1. člena tega Predloga zakona, je prej veljavna sklepa, ki sta se nanašala na Eurojust, nadomestila Uredba o Eurojustu. Ker je ta v celoti implementirana v ZDT-1 (tako glede imenovanja slovenskih predstavnikov v Eurojustu kot glede sodelovanja z Eurojustom, saj drugi odstavek 71. člena ZDT-1 določa, da nacionalni sistem za usklajevanje dejavnosti Eurojusta in nacionalne korespondente Eurojusta določi generalni državni tožilec s splošnim navodilom), prenos v ZSKZDČEU-1 ni potreben, razen kolikor se sodelovanje z Eurojustom določa ob posameznih institutih sodelovanja pristojnih organov držav članic (na primer tretji odstavek 6. člena, peti odstavek 26. člena, prvi odstavek 31. člena, drugi odstavek 54. člena ter peti in šesti odstavek 81. člena ZSKZDČEU-1).

Glede na navedeno ni predlagano črtanje pomena izraza »Eurojust« iz 8. člena ZSKZDČEU-1, pač pa je glede njegove ureditve dodatno navedena Uredba o Eurojustu, ki se – razen prenesene ureditve v ZDT-1 – uporablja neposredno.

K 3. členu (novi 8.a člen ZSKZDČEU-1):

Vzpostavlja se pravna podlaga za zajem podatkov in letno statistično poročanje glede mednarodnega sodelovanja na podlagi ZSKZDČEU-1 za namen spremljanja sodelovanja z drugimi državami članicami EU. K poročanju statističnih podatkov zavezuje 35. člen Uredbe 2018/1805/EU, ki ureja pošiljanje statističnih podatkov Evropski komisiji.

Dodatno bosta predlagani zajem podatkov in priprava statistik lahko uporabljena tudi zaradi sistemskega spremljanja neposrednega mednarodnega sodelovanja med državnimi tožilstvi in sodišči Republike Slovenije in drugih držav članic ter zagotavljanja podatkov za poročanje o izvajanju mednarodne pravne pomoči po drugih mednarodnih instrumentih. V okviru ocenjevalnih mehanizmov posameznih mednarodnih konvencij, ki urejajo tudi mednarodno pravno pomoč, je treba podatke sporočati v okviru ocenjevanj skladnosti s konvencijami. Mednarodne konvencije, ki urejajo pravno pomoč so na primer Konvencija združenih narodov proti korupciji, Civilnopravna in Kazenskopravna konvencija o korupciji Sveta Evrope, Konvencija Sveta Evrope o pranju, odkrivanju, zasegu in zplembi premoženjske koristi, pridobljene s kaznivim dejanjem, in o financiranju terorizma, Mednarodna konvencije o zatiranju financiranja terorizma in Konvencija o medsebojni pravni pomoči v kazenskih

zadevah med državami članicami Evropske unije, v skladu s členom 34 Pogodbe o Evropski uniji.

Podatki in statistična poročila se posredujejo Ministrstvu za pravosodje, ki jih bo lahko uporabilo tako za namen priprave poročil za Evropsko komisijo, za posredovanje podatkov koordinatorjem ocenjevanj po mednarodnih konvencijah, nenazadnje pa tudi za sistemsko spremljanje področja izvajanja mednarodne pravne pomoči in priprave ustreznih zakonskih predlogov za spremembe na tem področju, če bi iz podatkov izhajala potreba po spremembah.

Vrhovno sodišče Republike Slovenije in Vrhovno državno tožilstvo Republike Slovenije bosta na podlagi predloga zagotovila ustrezno evidentiranje mednarodnega sodelovanja in enkrat letno (do konca januarja za prejšnje leto, prvič torej leta 2022) Ministrstvu za pravosodje posredovala anonimizirane podatke iz svojih evidenc. Način posredovanih podatkov bo omogočal nadaljnje obdelave po posameznih kriterijih (npr. po državi, po vrsti (členu) kaznivega dejanja, pravni podlagi mednarodne pomoči itd.).

Na podlagi predlaganega novega 8.a člena ZSKZDČEU-1 se posredujejo naslednji podatki v strojno berljivi obliki (vrednosti ločene z vejico):

1. enolični identifikator zadeve. Posreduje se identifikator zadeve, ki omogoča spremljanje stanja zadev tudi med različnimi poročili posameznega organa. Identifikator, ki se posreduje je lahko na primer hashirana vrednost opravilne številke zadeve ali drug ustrezen identifikator.
2. pravna podlaga za mednarodno sodelovanje. Posreduje se podatek o členu tega zakona, ki predstavlja podlago za mednarodno sodelovanje.
3. prejeta ali posredovana zahteva ter država odreditve oziroma država izvršitve. Posreduje se podatek o tem, ali gre za zadevo, ki se je začela na podlagi zaprosila tujega organa določene države ali na podlagi zaprosila domačega organa (vhodna oziroma izhodna zahteva).
4. domači pristojni organ. Posreduje se podatek o organu v Republiki Sloveniji, ki je pristojen za obravnavo zahteve (pri vhodnih zahtevah) oziroma o domačem organu, za katerega se je zahteva poslala (pri izhodnih zadevah). Navede se pristojno državno tožilstvo oziroma sodišče.
5. Podatek o tem ali se postopek vodi zoper fizično ali pravno osebo, zoper katero se vodi postopek. Posredujejo se psevdonimizirani podatki, ki ne omogočajo enostavne identifikacije fizične ali pravne osebe, omogočajo pa statistične analize zahtev za mednarodno pravno pomoč.
6. zakonska označba kaznivega dejanja ali prekrška. Posreduje se podatek o kaznivem dejanju ali prekršku, na katerega se nanaša zahteva. Pri izhodnih zahtevah se navede kaznivo dejanje po Kazenskem zakoniku, pri dohodnih zahtevah pa (predloga sodstva?)_____.
7. faza postopka. Posreduje se podatek, ali je zahteva prejeta, priznana, zavrtnjena, umaknjena, delno izvršena, izvršena ali drugače zaključena.
8. Datum: 1) prejema, 2) priznanja ali zavrnitve zahteve, 3) datum izvršitve in 4) zaključka zadeve. Posredujejo se datumi za vse navedene faze postopka.
9. vrednost ali ocenjena vrednosti začasno zavarovanega oziroma odvzetega premoženja oziroma premoženjske koristi. Posreduje se znesek in oznaka valute.
10. vrednost oziroma ocenjena vrednosti predmetov, premoženja ali premoženjske koristi, kot jo navaja država odreditve. Posreduje se znesek in oznaka valute.
11. podatek o tem, ali je bila žrtvi v skladu z 29. členom Uredbe 2018/1805/EU odobrena povrnitev premoženja, odvzetega z izvršitvijo sklepa o odvzemu, in ali je žrtev prejela

odškodnino ter njena višina. Posredujejo se trije podatki, prvi je podatek (da/ne) glede odobritve povrnitve premoženja, podatek o prejemu odškodnine (da/ne) in podatek o višini odškodnine (znesek in oznaka valute).

Vrhovno sodišče Republike Slovenije in Vrhovno državno tožilstvo Republike Slovenije podatke prikažeta tudi kumulativno (v obliki analize) in sicer:

- skupno število prejetih oziroma poslanih zahtevkov po državah ter po kaznivih dejanjih,
- skupno število prejetih oziroma poslanih zahtevkov po posameznem tožilstvu oziroma sodišču
- število priznanih oziroma zavrnjenih ter izvršenih oziroma neizvršenih prejetih in poslanih zahtevkov
- prikaz trajanja od prejema oziroma pošiljanja do obvestila o priznanju oziroma zavrnitvi ter izvršitve oziroma neizvršitve po ustreznih časovnih enotah (npr. teden, mesec, 3 meseci, 6 mesecev, 12 mesecev, 24 mesecev, več kot 24 mesecev)
- skupna vrednost zahtevanega oziroma izvršenega začasnega zavarovanja, odvzema oziroma povračila žrtvi glede na prejete ali poslane zahtevke po Uredbi 2018/1805/EU.

K 4. členu (17. člen ZSKZDČEU-1):

V skladu s četrnim odstavkom 10. člena Direktive 2013/48/EU ima pristojni organ v državi izvršitve dolžnost obvestiti osebo, zahtevano na podlagi evropskega naloga za prijetje, ki ji je bila odvzeta prostost, o pravici do izbire odvetnika v državi odreditve. Vloga takega odvetnika je zagotavljanje informacij in nasvetov odvetniku, ki zahtevano osebo zastopa v izvršitveni državi članici. Če zahtevana oseba želi uveljavljati pravico do odvetnika v državi odreditve, je pristojni organ v državi izvršitve v skladu s petim odstavkom 10. člena navedene direktive dolžan nemudoma obvestiti pristojni organ v državi odreditve, slednji pa mora brez nepotrebne odlašanja zagotoviti informacije, s katerimi zahtevani osebi olajša izbiro odvetnika.

V skladu z drugim odstavkom 5. člena Direktive 2016/1919/EU imajo odreditvene države članice dolžnost, da v primerih evropskega naloga za prijetje in predajo zagotovijo brezplačno pomoč odvetnika, ki bo pomagal odvetniku v izvršitveni državi članici, lahko pa, v skladu z tretjim odstavkom 5. člena direktive, brezplačnost take pomoči omejijo glede na materialni položaj zahtevane osebe.

Glede na navedene določbe Direktive 2013/48/EU je predlagan nov tretji odstavek 17. člena ZSKZDČEU-1, ki za primere, ko prijetje in predajo osebe od Republike Slovenije zahteva druga država članica Evropske unije, določa, da mora pristojni organ odreditvene države o tem, da zahtevana oseba želi izkoristiti pravico do izbire odvetnika v državi odreditve, obvestiti preiskovalni sodnik. Preiskovalni sodnik mora zahtevani osebi prav tako prenesti informacije, ki mu jih je posredoval pristojni organ države odreditve in ki zahtevani osebi olajšajo izbiro odvetnika, nima pa dolžnosti, da zahtevani osebi take informacije priskrbi, če mu jih pristojni organ države odreditven ne posreduje. Brezplačno pravno pomoč v skladu s 5. členom Direktive 2016/1919/EU zagotavlja država odreditve v skladu s svojimi predpisi, preiskovalni sodnik pa zahtevani osebi prenese tudi informacije glede brezplačne pravne pomoči.

K 5. členu (19. člen ZSKZDČEU-1):

Iz razlogov, pojasnenih ob 4. členu tega Predloga zakona, je predlagan tudi novi drugi odstavek 19. člena ZSKZDČEU-1, ki policiji nalaga, da osebo, katere prijetje in predajo od Republike Slovenije zahteva druga država članica Evropske unije, ob odvzemu prostosti v skladu s četrnim odstavkom 10. člena Direktive 2013/48/EU obvesti o pravici do izbire odvetnika v državi odreditve.

K 6. členu (novi 43.a člen ZSKZDČEU-1):

Zaradi določb direktiv, pojasnenih ob 4. členu tega Predloga zakona, je treba urediti tudi položaje, ko pomoč odvetnika v državi odreditve uveljavlja oseba, katere prijetje in predajo od druge države članice zahtevajo pristojni organi Republike Slovenije. Zato je predlagan novi 43.a člen ZSKZDČEU-1, ki ureja pravice do izbire odvetnika v Republiki Sloveniji v skladu s četrnim odstavkom 10. člena Direktive 2013/48/EU, dolžnost obveščanja pristojnega organa države odreditve v skladu s petim odstavkom 10. člena Direktive 2013/48/EU, ter pravica do brezplačne pravne pomoči odvetnika v Republiki Slovenije v skladu s drugim odstavkom 5. člena Direktive 2016/1919/EU v primerih, ko prijetje in predajo osebe zahteva Republika Slovenija.

Predlagani drugi odstavek določa, da mora domače sodišče, ki je odredilo nalog za prijetje in predajo, po prejemu obvestila države izvršitve, da želi prijeta oseba uveljavljati pravico do izbire odvetnika v Republiki Sloveniji, tej osebi posredovati informacije, ki ji olajšajo izbiro odvetnika. Informacije lahko vključujejo, na primer, seznam kontaktnih podatkov odvetnikov, ki se ukvarjajo s kazenskim pravom, govorijo jezik zahtevane osebe in delujejo na območju sodišča, pred katerim poteka postopke. Zahtevani osebi je potrebno posredovati tudi podatke o brezplačni pomoči v obsegu, kot jo predvideva zakon, ki ureja brezplačno pravno pomoč.

Brezplačno pravno pomoč ureja Zakon o brezplačni pravni pomoči¹⁷ (v nadaljevanju ZBPP). ZBPP v 7. členu pravico do brezplačne pomoči omejuje na sodno varstva pred vsemi sodišči splošne pristojnosti in specializiranimi sodišči v Republiki Sloveniji, pred Ustavnim sodiščem Republike Slovenije in pred vsemi organi, institucijami ali osebami v Republiki Sloveniji, ki so pristojne za izvensodno poravnavanje sporov (prvi odstavek) ter na postopke pred mednarodnimi sodišči ali arbitražami (drugi odstavek).

V primerih, ko Republika Slovenija zahteva predajo določene osebe, poleg domačega kazenskega postopka (v katerem lahko ima oseba pravico do brezplačne pravne pomoči zagovornika na podlagi ZBPP) poteka tudi postopek prijetja in predaje v tuji državi članici Evropske unije, ki ga ZBPP ne zajema. Za implementacijo drugega odstavka 5. člena Direktive 2016/1919/EU je zato v prvem odstavku 43.a člena izrecna podlaga za dodelitev pravne pomoči odvetnika, ki z zagotavljanjem informacij in nasvetov pomaga odvetniku, ki zahtevano osebo zastopa v državi članici Evropske unije, od katere Republika Slovenija zahteva prijetje in predajo.

K 7. členu (črtanje 86. – 92. člena ZSKZDČEU):

Kot izhaja iz obrazložitve k 1. in 2. členu tega Predloga zakona, je Uredba o Eurojustu, ki se uporablja neposredno, nadomestila prej veljavna sklepa, ki sta urejala ustanovitev in delovanje navedene agencije ter sodelovanje pristojnih organov držav članic. V delu, kjer so potrebne določbe za prenos v domači zakonodaji, je to na podlagi navedene uredbe urejeno

¹⁷ Uradni list RS, št. 96/04 – uradno prečiščeno besedilo, 23/08, 15/14 – odl. US in 19/15.

v 67.a do 71. členu ZDT-1, saj so opredeljeni nacionalni člani, pogoji, obdobje ter postopek njihovega imenovanja, prenehanje imenovanja, pooblastila in pravice ter tudi sodelovanje pristojnih organov.

Glede na to, da v skladu z drugim odstavkom 71. člena ZDT-1 nacionalni sistem za usklajevanje dejavnosti Eurojusta določi generalni državni tožilec s splošnim navodilom po predhodnem mnenju Državnotožilskega sveta in ga objavi na spletnih straneh državnega tožilstva (Splošno navodilo generalnega državnega tožilca je bilo objavljeno 1. 12. 2020¹⁸), ureditev v ZSKZDČEU-1 v tem delu ni več potrebna, zato je predlagano črtanje 86. do 92. člena.

K 8. členu (93. člen ZSKZDČEU-1):

V delu ZSKZDČEU-1, ki v veljavnem besedilu poleg sodelovanja z Evropsko pravosodno mrežo določa pravila sodelovanja z Eurojustom (11. poglavje ZSKZDČEU-1), je določeno tudi, da se v postopku dogovora o napotitvi sodnika za zvezi iz Republike Slovenije v imenu Eurojusta v tretjo državo smiselno uporabljajo določbe ZDT-1 in ZSKZDČEU-1 o nacionalnem predstavniku.

Gre za vsebino, ki jo na podlagi Uredbe o Eurojustu v celoti ureja ZDT-1 (od novele ZDT-1D¹⁹) s tam predvidenim Splošnim navodilom generalnega državnega tožilca. V ZDT-1 in v sodniški organizacijski zakonodaji pa ni določena smiselna uporaba določb ZDT-1 za primer napotitve sodnika za zvezo v imenu Eurojusta v tretjo državo, zato mora ta del ureditve ostati v ZSKZDČEU-1, predlagano je le črtanje smiselne uporabe ZSKZDČEU-1 o nacionalnem predstavniku tudi za sodnike.

K 9. členu (novo 24. poglavje in člani 224.a do 224.č ZSKZDČEU-1):

Predlagano je novo 24. poglavje ZSKZDČEU-1, ki ureja izvajanje Uredbe 2018/1805/EU v zvezi s sklepi o začasnem zavarovanju in sklepi o odvzemu.

Uredba 2018/1805/EU nadomešča določbe Okvirnega sklepa Sveta 2003/577/PNZ, ki so bile v naš pravni red prenesene v 20. in 21. poglavju ZSKZDČEU-1, in Okvirnega sklepa Sveta 2006/783/PNZ, ki so bile v naš pravni red prenesene v 22. in 23. poglavju ZSKZDČEU-1. Vendar se bodo določbe 20. do 23. poglavja v izjemnih primerih uporabljale še naprej (za zahteve, posredovane pred 19. 12. 2020, in za sodelovanje s pristojnimi organi Irske in Danske, ki ju Uredba ne zavezuje) v skladu s prehodnimi določbami. Zaradi večje jasnosti so bile določbe, povezane z izvrševanjem Uredbe 2018/1805/EU, zato umeščene v novo poglavje.

Uredba 2018/1805/EU se uporablja neposredno, kar pomeni, da 24. poglavje ZSKZDČEU-1 ureja zgolj vprašanja, ki jih uredba prepušča v urejanje državam članicam (na primer ali bo Republika Slovenija v skladu z drugim odstavkom 3. člena uredbe priznanje in izvršitev sklepa o začasnem zavarovanju ali sklepa o odvzemu pogojevala s tem, da dejanja, za katera je bil takšen sklep izdan, predstavljajo kaznivo dejanje po našem pravu – dvojna kaznivost) oziroma specifična vprašanja v zvezi z slovenskim pravosodnim sistemom (na

¹⁸ Povezava do splošnega navodila generalnega državnega tožilca: https://www.dt-rs.si/files/documents/EUROJUST_1.12.2020.pdf

¹⁹ Uradni list RS, št. 139/20.

²⁰ UL L št. 119 z dne 4. 5. 2016, str. 1 in UL L št. 127 z dne 23. 5. 2018, str. 2 – popr..

primer vprašanje pristojnosti). V drugih primerih ZSKZDČEU-1 določb Uredbe 2018/1805/EU, ki neposredno zavezujejo slovenske organe, ne povzema.

Določbe uredbe so prav tako hierarhično nadrejene določbam ZSKZDČEU-1. V kolikor tako zakon kot uredba urejata določeno vprašanje, se uporabijo določbe uredbe. Tako izhaja tudi iz prvega odstavka 2. člena ZSKZDČEU-1, ki določa, da se določbe zakona ne uporabljajo za vprašanja sodelovanja v kazenskih zadevah, ki so drugače urejena s pravnim aktom Evropske unije, ki se neposredno uporablja, ali z mednarodno pogodbo. Tako se, na primer, ne glede na določbo 7. člena ZSKZDČEU-1, da stroške pri izvajanju določb po ZSKZDČEU-1 krijejo državni organi ali nosilci javnih pooblastil, ki so pristojni za izvrševanje ukrepov po notranjem pravu Republike Slovenije, v postopkih, ki jih ureja Uredba 2018/1805/EU, uporablja njen 31. člen, v skladu s katerim lahko izvršitveni organ organu izdajatelju predlaga delitev stroškov, kadar se pred izvršitvijo sklepa o začasnem zavarovanju ali sklepa o odvzemu ali po njej zdi, da bi zaradi izvršitve sklepa nastali visoki ali izredni stroški. Navedeno, *mutatis mutandis*, velja tudi glede drugih določb ZSKZDČEU-1 in tudi določb drugih predpisov. V kolikor Uredba 2018/1805/EU določenega vprašanja ne ureja, pa je slovenske predpise potrebno razlagati tako, da ne nasprotujejo določbam in ciljem uredbe.

Pri prenosu določb direktiv, okvirnih sklepov in drugih aktov Evropske unije v ZSKZDČEU-1 se praviloma uporablja enotna terminologija, ne glede na izraze, ki so uporabljeni v določbah, ki se prenašajo (oziroma v uradnem slovenskem prevodu). Pri oblikovanju določb 24. poglavja ZSKZDČEU-1 je bil uporabljen drugačen pristop, saj bodo slovenski organi hkrati uporabljali določbe ZSKZDČEU-1 in Uredbe 2018/1805/EU, pri čemer bi razlike v uporabi terminologije lahko povzročale težave (npr. glede izraza zaseg).

Posledično je v drugem odstavku predlaganega **novega 224.a člena ZSKZDČEU-1** določeno, da imajo izrazi, uporabljeni v 24. poglavju, enak pomen, kot ga določa Uredba 2018/1805/EU. Navedeno pa pomeni, da lahko med 24. poglavjem in ostalimi poglavji prihaja do določenih razlik v pomenu istega izraza, na primer izraza premoženje, ki je v Uredbi 2018/1805/EU definiran ožje kot v 8. členu ZSKZDČEU-1.

Glede na to, da se določb uredb ne prenaša v nacionalni pravni red, pač pa se uredi le njihovo izvrševanje, je v prvem odstavku predlaganega 224.a člena ZSKZDČEU-1 v zvezi s vsebino novega poglavja določeno le, da gre za izvedbene določbe.

V predlaganem **novem 224.b členu ZSKZDČEU-1** je glede na Uredbo 2018/1805/EU določen dodatni razlog za zavrnitev priznanja in izvršitve. Uredba sicer razloge za zavrnitev priznanja in izvršitve taksativno našteva v 8. členu, vendar na dveh mestih prepušča državam članicam Evropske unije, da s podajo izjav določijo še dodatni pogoji:

- v prvem odstavku 3. člena Uredba 2018/1805/EU predpisuje katalog kaznivih dejanj, v zvezi s katerimi se ne preverja dvojna kaznivost, v drugem odstavku istega člena pa za kazniva dejanja, ki niso navedena v katalogu, dopušča državam članicam, da priznanje in izvršitev sklepa o začasnem zavarovanju ali sklepa o odvzemu pogojujejo s tem, da je dejanje, za katero je bil sklep izdan, kaznivo dejanje tudi po pravu države izvršiteljice. Republika Slovenija načrtuje takšno izjavo, zato je v prvem odstavku predlaganega 224.b člena ZSKZDČEU-1 določeno, da se zahtevi za priznanje in izvršitev ne ugotovi, če se sklep nanaša na ravnanje, ki ni kaznivo dejanje po pravu Republike Slovenije, razen če Uredba 2018/1805/EU določa drugače (omenjeni katalog).

Uredba 2018/1805/EU v prvem odstavku 4. člena in prvem odstavku 14. člena načeloma določa, da se sklepi o začasnem zavarovanju in sklepi o odvzemu v priznanje in izvršitev

drugi državi članici posredujejo le v obliki potrdil, ki sta prilogi uredbe, vendar pa v drugih odstavkih obeh členov uredba državam članicam dopušča predložitev izjav, v katerih navedejo, da lahko pristojni organ v posameznem primeru zahteva, da je potrdilo treba priložiti tudi izvirnik sklepa (obveznost prevoda ostaja tudi v tem primeru le za potrdilo). Čeprav bo Republika Slovenija podala takšno izjavo, pa posebnega zavrnilnega razloga ni treba določiti, saj bo zahtevo mogoče zavrniti iz vsebinskih razlogov, zlasti če kljub zaprosilu (v izjemnih primerih) domačega sodišča za predložitev izvirnika sklepa ta ne bo predložen, zahtevi pa zaradi vsebinskih pomanjkljivosti ne bo moč ugoditi.

V skladu s predlaganim drugim odstavkom 224.b člena pa se mora pristojni organ pred zavrnitvijo priznanja in izvršitve vedno posvetovati z organom izdajateljem v skladu z drugim odstavkom 8. člena oziroma drugim odstavkom 19. člena Uredbe 2018/1805/EU.

Predlagani **novi 224.c člen ZSKZDČEU-1** določa pristojne organe v zvezi z izvajanjem Uredbe 2018/1805/EU. Ureditev je smiselno enaka, kot po do sedaj veljavnem 20. poglavju ZSKZDČEU-1 (202. člen) za sklepe o začasnem zavarovanju in 22. poglavju ZSKZDČEU-1 (211. člen) za sklepe o odvzemu.

Predlagani **novi 224.č člen ZSKZDČEU-1** vpeljuje potrdila o začasnem zavarovanju in potrdila o odvzemu, ki morajo biti izdana na obrazcih iz Priloge 1 in Priloge 2 Uredbe 2018/1805/EU. Glede na to, da gre za neposredno uporabo uredbe, se v tem primeru priloge ne prenašajo v ZSKZDČEU-1 kot sestavni del zakona.

Slovenski pristojni organi potrdila sprejemajo v slovenskem in angleškem jeziku. Tujim izvršitvenim organom se potrdila posredujejo v njihovem uradnem jeziku ali drugem uradnem jeziku Evropske unije, ki ga določi država izvršiteljica, česar pa posebej za to poglavje ni treba določati, saj je že opredeljeno v Temeljnih določbah ZSKZDČEU-1 (šesti odstavek 6. člena).

K 10. členu (232. člen ZSKZDČEU-1):

S predlaganim črtanjem besede »posredovanih« osebni podatkov se v naslovu pred 232. členom ZSKZDČEU-1 jasneje določa da 232. člen celovito ureja obdelavo vseh osebni podatkov, ne le posredovanih.

Predlog dopolnitve 232. člena ZSKZDČEU-1 z novimi prvimi štirimi odstavki v skladu z določbami 10. člena Splošne uredbe o varstvu podatkov²⁰ določa obdelave osebni podatkov, ki so potrebne za izvajanje določb V. dela ZSKZDČEU-1 o izmenjavi podatkov iz kazenskih evidenc med državami članicami Evropske unije.

Tako se z novimi prvim, drugim, tretjim in četrtem odstavkom določa, da Ministrstvo za pravosodje kot upravljavec centralne kazenske evidence vodi posebno evidenco zadev iz tega področja, ki vsebuje zaprosila za posredovanje podatkov, odgovore nanje, obvestila o novih kazenskih obsodbah ter druge s tem povezane podatke, določene z zakonom. Prav tako se določa, da ta evidenca lahko povezuje s kazensko evidenco, v kateri so zabeleženi podatki o kazenskih obsodbah, ter s Centralnim registrom prebivalstva, v katerem so shranjeni matični podatki o osebah (podatki o identiteti), na katere se nanaša izmenjava podatkov. Dostop do matičnih podatkov je potreben zaradi zagotavljanja točnosti in posodobljenosti obdelovanih podatkov, prav tako pa tudi za pridobitev EMŠO številke zadevne osebe. Prejeti podatki iz tujine namreč praviloma ne vključujejo te številke, temveč zgolj ime, priimek in rojstne podatke o osebi. Posebej je tudi določen splošni rok hrambe

podatkov v evidenci – pet let po zaključku zadeve, nato pa se podatki arhivirajo kot trajno arhivsko gradivo.

K 11. členu (235. člen ZSKZDČEU-1):

V 225. do 235. členu oziroma v V. delu ZSKZDČEU-1 so določena pravila izmenjave podatkov iz kazenskih evidenc med državami članicami. Pravno podlago za tako imenovani evropski informacijski sistem kazenskih evidenc (ECRIS) določa 235. člen ZSKZDČEU-1, katerega dopolnitvi sta predlagani s tem Predlogom zakona.

V skladu z drugim odstavkom 235. člena ZSKZDČEU-1 v sistemu ECRIS poteka elektronska izmenjava podatkov in informacij iz kazenskih evidenc Republike Slovenije in drugih držav članic Evropske unije z uporabo enotnih standardiziranih oznak, določenih na nivoju Evropske unije. V zvezi s tem se zakon sklicuje le na obrazec iz Priloge 16, kjer so določene standardizirane oznake kazni, ne pa tudi na obrazec iz Priloge 15, kjer so določene enotne standardizirane oznake kaznivih dejanj oziroma njihovih kategorij. Glede na navedeno je predlagana dopolnitev drugega odstavka 235. člena ZSKZDČEU-1 tako, da bo uporaba enotnih standardiziranih oznak zajemala tako opredelitev kaznivih dejanj (Priloga 15) kot tudi opredelitev kazni (Priloga 16).

Četrti odstavek 235. člena ZSKZDČEU-1 določa obveznost Kazenske evidence Republike Slovenije, da za potrebe izvrševanja tega člena za vsako kaznivo dejanje, kazensko sankcijo ali ukrep, določen z zakonom, določi ustrezno oznako, ki je določena v Prilogi 16 ZSKZDČEU-1. Glede na pojasnilo ob drugem odstavku je tudi v zvezi s četrnim odstavkom predlagana dopolnitev še s sklicevanjem na Prilogo 15 tako, da bodo ustrezno pokrite tako enotne standardizirane oznake kazni kot tudi enotne standardizirane oznake kaznivih dejanj.

K 12. členu (prehodne določbe):

Uredba 2018/1805/EU v 39. členu določa, da med državami članicami, ki jih zavezuje, nadomešča Okvirni sklep Sveta 2003/577/PNZ z dne 22. julija 2003 o izvrševanju sklepov o zasegu premoženja ali dokazov v Evropski in Okvirni sklep Sveta 2006/783/PNZ z dne 6. oktobra 2006 o uporabi načela vzajemnega priznavanja odredb o zaplembi. Katerih držav članic uredba ne zavezuje, je navedeno v 56. in 57. točki recitala Uredbe 2018/1805/EU – gre za Irsko in Dansko, v zvezi s katerima bodo postopki priznanja in izvršitve sklepov o začasnem zavarovanju in sklepov o odvzemu še vedno tekli v skladu z nacionalnimi pravili na podlagi navedenih okvirnih sklepov.

V 40. členu Uredba 2018/1805/EU vsebuje prehodno določbo, v skladu s katero se uporablja za potrdila, posredovana 19. 12. 2020 ali pozneje, za potrdila o začasnem zavarovanju ali odvzemu, izdana pred navedenim datumom pa se še naprej uporabljajo postopki na podlagi Okvirnega sklepa 2003/577/PNZ in Okvirnega sklepa 2006/783/PNZ.

Glede na navedeno prvi odstavek predlaganih prehodnih določb tega Predloga zakona določa, da z dnem uveljavitve tega Predloga zakona prenehajo veljati določbe 20., 21., 22. in 23. poglavja ter potrdila iz Priloge 11 in Priloge 12 zakona, ki določajo postopke na podlagi navedenih okvirnih sklepov. V zvezi z navedenima okvirnima sklepoma je zato tudi predlagano črtanje iz četrtega odstavka 2. člena ZSKZDČEU-1, kot je pojasnjeno ob 1. členu tega Predloga zakona.

V predlaganem drugem odstavku je določeno, da se postopki s potrdili iz Priloge 11 in Priloge 12, posredovanimi pred 19. decembrom 2020, dokončajo po določbah 20., 21., 22. in 23. poglavja ZSKZDČEU-1.

Glede na zgoraj opredeljeni položaj Irske in Danske pa se bodo določbe 20., 21., 22. in 23. poglavja ter potrdili iz Priloge 11 in Priloge 12 ZSKZDČEU-1 še naprej uporabljali glede priznanja in izvršitve sklepov o začasnem zavarovanju in sklepov o odvzemu, ki jih bodo pristojni organi navedenih držav članic posredovali pristojnim slovenskim organom in obratno tudi po 19. 12. 2020.

K 13. členu (končna določba):

Končna določba opredeljuje standardni rok za uveljavitev tega Predloga zakona.

IV. BESEDILO ČLENOV, KI SE SPREMINJAJO

Uporaba tega zakona, drugih predpisov in prenos pravnih aktov Evropske unije

2. člen

(1) Določbe tega zakona se ne uporabljajo za vprašanja sodelovanja v kazenskih zadevah, ki so drugače urejena s pravnim aktom Evropske unije, ki se neposredno uporablja, ali z mednarodno pogodbo.

(2) Določbe II. dela tega zakona se smiselno uporabljajo tudi za postopek predaje med Republiko Slovenijo ter Republiko Islandijo in Kraljevino Norveško na podlagi Sporazuma med Evropsko unijo ter Republiko Islandijo in Kraljevino Norveško o postopku predaje med državami članicami Evropske unije ter Republiko Islandijo in Kraljevino Norveško.

(3) Glede vprašanj sodelovanja v kazenskih zadevah, ki v tem zakonu niso posebej urejena, se v skladu z njihovo naravo po pravu Republike Slovenije smiselno uporabljajo določbe Kazenskega zakonika ter zakonov, ki urejajo odgovornost pravnih oseb za kazniva dejanja, kazenski postopek, izvrševanje kazenskih sankcij in prekrške.

(4) Ta zakon določa medsebojno priznavanje in izvrševanje odločb pravosodnih organov zaradi prijete in predaje oseb, zasega in odvzema predmetov, začasnega zavarovanja zahtevkov za odvzem premoženjske koristi in odvzema premoženjske koristi, odločb sodišč ali drugih pristojnih organov, s katerimi se izda evropski preiskovalni nalog, odločb sodišč, s katerimi so izrečene kazni zapora, varnostni ukrepi in drugi ukrepi, povezani z odvzedom prostosti, odločb sodišč, s katerimi so izrečeni ukrepi za zagotovitev obdolženčeve navzočnosti in za uspešno izvedbo kazenskega postopka, odločb sodišč oziroma pristojnih organov, s katerimi so izrečene pogojne obsodbe z varstvenim nadzorstvom, pogojne odložitve izreka kazni, alternativne sankcije ter odločbe o pogojnem odpustu z varstvenim nadzorstvom odločb sodišč ali pristojnih organov, s katerimi se izda evropska odredba o zaščiti, odločb pristojnih organov, s katerimi so izrečene denarne sankcije, ustanovitev skupnih preiskovalnih skupin in skupno izvajanje preiskovalnih ukrepov, izmenjavo podatkov iz kazenske evidence ter sodelovanje z Eurojustom in Evropsko pravosodno mrežo v skladu z:

1. Sklepom Sveta 2002/187/PNZ z dne 28. februarja 2002 o ustanovitvi Eurojust-a za okrepitev boja proti težjim oblikam kriminala (UL L 63, 6. 3. 2002, str. 1), zadnjič spremenjenim s Sklepom Sveta 2009/426/PNZ z dne 16. decembra 2008 o okrepitvi Eurojusta in spremembi Sklepa 2002/187/PNZ o ustanovitvi Eurojust-a za okrepitev boja proti težjim oblikam kriminala (UL L 138, 4. 6. 2009, str. 14), (v nadaljnjem besedilu: Sklep Sveta 2002/187/PNZ);

2. Okvirnim sklepom Sveta 2002/584/PNZ z dne 13. junija 2002 o evropskem nalogu za prijete in postopkih predaje med državami članicami (UL L 190, 18. 7. 2002, str. 1), zadnjič spremenjenim z Okvirnim sklepom Sveta 2009/299/PNZ z dne 26. februarja 2009 o spremembi okvirnih sklepov Sveta 2002/584/PNZ, 2005/214/PNZ, 2006/783/PNZ, 2008/909/PNZ in 2008/947/PNZ zaradi krepitve procesnih pravic oseb ter spodbujanja uporabe načela vzajemnega priznavanja odločb, izdanih na sojenju v odsotnosti zadevne osebe (UL L 81, 27. 3. 2009, str. 24), (v nadaljnjem besedilu: Okvirni sklep Sveta

2002/584/PNZ);

3. Okvirnim sklepom Sveta 2002/465/PNZ z dne 13. junija 2002 o skupnih preiskovalnih skupinah (UL L 162, 20. 6. 2002, str. 15), (v nadaljnjem besedilu: Okvirni sklep Sveta 2002/465/PNZ);

4. Okvirnim sklepom Sveta 2003/577/PNZ z dne 22. julija 2003 o izvrševanju sklepov o zasegu premoženja ali dokazov v Evropski uniji (UL L 196, 2. 8. 2003, str. 45), (v nadaljnjem besedilu: Okvirni sklep Sveta 2003/577/PNZ);

5. Okvirnim sklepom Sveta 2005/212/PNZ z dne 24. februarja 2005 o zaplembi premoženjske koristi, pripomočkov in premoženja, ki so povezani s kaznivimi dejanji (UL L 68, 15. 3. 2005, str. 49), (v nadaljnjem besedilu: Okvirni sklep Sveta 2005/212/PNZ);

6. Okvirnim sklepom Sveta 2005/214/PNZ z dne 24. februarja 2005 o uporabi načela vzajemnega priznavanja denarnih kazni (UL L 76, 22. 3. 2005, str. 16), zadnjič spremenjenim z Okvirnim sklepom Sveta 2009/299/PNZ z dne 26. februarja 2009 o spremembi okvirnih sklepov Sveta 2002/584/PNZ, 2005/214/PNZ, 2006/783/PNZ, 2008/909/PNZ in 2008/947/PNZ zaradi krepitev procesnih pravic oseb ter spodbujanja uporabe načela vzajemnega priznavanja odločb, izdanih na sojenju v odsotnosti zadevne osebe (UL L 81, 27. 3. 2009, str. 24), (v nadaljnjem besedilu: Okvirni sklep Sveta 2005/214/PNZ);

7. Okvirnim sklepom Sveta 2006/783/PNZ z dne 6. oktobra 2006 o uporabi načela vzajemnega priznavanja odredb o zaplembi (UL L 196, 2. 8. 2003, str. 45), zadnjič spremenjenim z Okvirnim sklepom Sveta 2009/299/PNZ z dne 26. 2. 2009 o spremembi okvirnih sklepov Sveta 2002/584/PNZ, 2005/214/PNZ, 2006/783/PNZ, 2008/909/PNZ in 2008/947/PNZ zaradi krepitev procesnih pravic oseb ter spodbujanja uporabe načela vzajemnega priznavanja odločb, izdanih na sojenju v odsotnosti zadevne osebe (UL L 81, 27. 3. 2009, str. 24), (v nadaljnjem besedilu: Okvirni sklep Sveta 2006/783/PNZ);

8. Okvirnim sklepom Sveta 2008/909/PNZ z dne 27. novembra 2008 o uporabi načela vzajemnega priznavanja sodb v kazenskih zadevah, s katerimi so izrečene zaporne kazni ali ukrepi, ki vključujejo odvzem prostosti, za namen njihovega izvrševanja v Evropski uniji (UL L 327, 5. 12. 2008, str. 27), zadnjič spremenjenim z Okvirnim sklepom Sveta 2009/299/PNZ z dne 26. februarja 2009 o spremembi okvirnih sklepov Sveta 2002/584/PNZ, 2005/214/PNZ, 2006/783/PNZ, 2008/909/PNZ in 2008/947/PNZ zaradi krepitev procesnih pravic oseb ter spodbujanja uporabe načela vzajemnega priznavanja odločb, izdanih na sojenju v odsotnosti zadevne osebe (UL L 81, 27. 3. 2009, str. 24), (v nadaljnjem besedilu: Okvirni sklep Sveta 2008/909/PNZ);

9. Okvirnim sklepom Sveta 2008/947/PNZ z dne 27. novembra 2008 o uporabi načela vzajemnega priznavanja sodb in pogojnih odločb zaradi zagotavljanja nadzorstva nad spremljevalnimi ukrepi in alternativnimi sankcijami (UL L 337, 16. 12. 2008, str. 102), zadnjič spremenjenim z Okvirnim sklepom Sveta 2009/299/PNZ z dne 26. februarja 2009 o spremembi okvirnih sklepov Sveta 2002/584/PNZ, 2005/214/PNZ, 2006/783/PNZ, 2008/909/PNZ in 2008/947/PNZ zaradi krepitev procesnih pravic oseb ter spodbujanja uporabe načela vzajemnega priznavanja odločb, izdanih na sojenju v odsotnosti zadevne osebe (UL L 81, 27. 3. 2009, str. 24), (v nadaljnjem besedilu: Okvirni sklep Sveta 2008/947/PNZ);

10. Sklepom Sveta 2009/426/PNZ z dne 16. decembra 2008 o okrepitvi Eurojusta in spremembi Sklepa 2002/187/PNZ o ustanovitvi Eurojusta za okrepitev boja proti težjim oblikam kriminala (UL L 138, 4. 6. 2009, str. 14), (v nadaljnjem besedilu: Sklep Sveta 2009/426/PNZ);

11. Sklepom Sveta 2008/976/PNZ z dne 16. decembra 2008 o Evropski pravosodni mreži (UL L 348, 24. 12. 2008, str. 130), (v nadaljnjem besedilu: Sklep Sveta 2008/976/PNZ);

12. Direktivo Evropskega Parlamenta in Sveta 2014/41/EU z dne 3. aprila 2014 o evropskem preiskovalnem nalogu v kazenskih zadevah (UL L 130, 1. 5. 2014, str. 1), (v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2014/41/EU);

13. Okvirnim sklepom Sveta 2009/315/PNZ z dne 26. februarja 2009 o organizaciji in

vsebinsi izmenjave informacij iz kazenske evidence med državami članicami (UL L 93, 7. 4. 2009, str. 23), (v nadaljnjem besedilu: Okvirni sklep Sveta 2009/315/PNZ);

14. Sklepom Sveta 2008/316/PNZ z dne 6. aprila 2009 o vzpostavitvi Evropskega informacijskega sistema kazenskih evidenc (ECRIS) na podlagi člena 11 Okvirnega sklepa Sveta 2009/315/PNZ (UL L 93, 7. 4. 2009, str. 33), (v nadaljnjem besedilu: Sklep Sveta 2008/316/PNZ);

15. Okvirnim sklepom Sveta 2009/829/PNZ z dne 23. oktobra 2009 o uporabi načela vzajemnega priznavanja odločb o nadzornih ukrepih med državami članicami Evropske unije kot alternativni začasnemu priporu (UL L 294, 11. 11. 2009, str. 20), (v nadaljnjem besedilu: Okvirni sklep Sveta 2009/829/PNZ);

16. Okvirnim sklepom Sveta 2009/948/PNZ z dne 30. novembra 2009 o preprečevanju in reševanju sporov o izvajanju pristojnosti v kazenskih postopkih (UL L 328, 15. 12. 2009, str. 42), (v nadaljnjem besedilu: Okvirni sklep Sveta 2009/948/PNZ);

17. Direktivo 2011/99/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. decembra 2011 o evropski odredbi o zaščiti (UL L 338/2, 21. 12. 2011, str. 2), (v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2011/99/EU).

(5) V razmerju do držav, ki niso prenesle aktov iz prejšnjega odstavka v notranjo zakonodajo, se namesto določb tega zakona uporabljajo ustrezne določbe zakona, ki ureja kazenski postopek, in mednarodnih pogodb.

Pomen izrazov

8. člen

Posamezni izrazi, uporabljeni v tem zakonu, imajo naslednji pomen:

1. »država članica« je država članica Evropske unije;
2. »tretja država« je država, ki ni članica Evropske unije;
3. »država izdaje« ali »država odreditve« je država članica, katere pristojni organ je izdal odločbo ali ukrep, ki se izvršuje v drugi državi članici;
4. »država izvršitve« je država članica, katere pristojni organ izvrši odločbo ali ukrep za drugo državo članico;
5. »centralni organ« je organ države članice, ki je po zakonodaji te države pristojen za administrativno pošiljanje in prejemanje nalogov, zaprosil za mednarodno pravno pomoč, drugih listin zaradi sodelovanja v kazenskih zadevah in s tem povezanim uradnim poslovanjem;
6. »ministrstvo« je ministrstvo, pristojno za pravosodje, ki je v Republiki Sloveniji centralni organ za zadeve, za katere ta zakon tako določa;
7. »odreditveni pravosodni organ« oziroma »pristojni organ države izdaje« je pravosodni organ države odreditve oziroma pristojni organ države izdaje, ki je po njenem pravu pristojen za izdajo odločbe ali ukrepa, ki se izvršuje po tem zakonu;
8. »izvršitveni pravosodni organ« je pravosodni organ države izvršitve, ki je po njenem pravu pristojen za odločanje o izvršitvi oziroma za izvršitev odločbe ali ukrepa, ki se izvršuje po tem zakonu;
9. »domače sodišče« je pristojno sodišče Republike Slovenije v skladu z zakonom, ki ureja kazenski postopek, če ni s tem zakonom drugače določeno;
10. »evropski nalog za prijetje in predajo« (v nadaljnjem besedilu: nalog) je odločba, ki jo izda pravosodni organ države članice z namenom, da bi druga država članica prijela in ji predala osebo zaradi izvedbe kazenskega postopka ali izvršitve kazni zapora oziroma varnostnega ali drugega ukrepa kazenskega sodišča, ki se izvršuje z odvzemom prostosti;
11. »predaja« je izvršitev naloga v državi članici s prepustitvijo zahtevane osebe pristojnemu organu druge države članice, ki je odredila nalog;
12. »prijetje« je odvzem prostosti osebi, zoper katero je odrejen nalog;

13. »odločba o zavarovanju« je vsaka odločba oziroma ukrep, ki ga sprejme pristojni organ države izdaje v kazenskem postopku ali zaradi njega, s katerim se prepreči kakršnokoli uporabo, prikritje, uničenje, spremembo, prenos, obremenitev ali odtujitev premoženja z namenom začasnega zavarovanja zahtevka za odvzem premoženjske koristi, ali da se zaradi zavarovanja dokazov tako ravnanje prepreči glede predmetov, ki utegnejo biti dokaz ali se morajo odvzeti v kazenskem postopku;

14. »premoženje« je vsaka materialna ali nematerialna, premična ali nepremična dobrina, dohodki ter pravna ali druga listina, ki daje pravni naslov ali pravni interes na premoženju, in ima denarno vrednost;

15. »Eurojust« je pravna oseba Evropske unije, ki je bila s Sklepom Sveta z dne 28. februarja 2002 o ustanovitvi Eurojusta za okrepitev boja proti težjim oblikam kriminala (2002/187/PNZ) (UL L 63, 6. 3. 2002, str. 1) ustanovljena za pospešeno preprečevanje hudih kaznivih dejanj;

16. »Evropska pravosodna mreža v kazenskih zadevah« ali »EPN« je povezava nacionalnih kontaktnih točk držav članic, namenjena olajšanju pravosodnega sodelovanja v kazenskih zadevah, ki je bila ustanovljena s skupnim ukrepom Sveta o vzpostavitvi Evropske pravosodne mreže z dne 29. junija 1998.

Pravice zahtevane osebe

17. člen

(1) Zahtevana oseba mora imeti zagovornika ves čas postopka za predajo od privedbe k preiskovalnemu sodniku oziroma od prvega naroka o odločanju o predaji do izvršitve predaje. Če si zahtevana oseba ne vzame zagovornika, ji ga predsednik sodišča postavi po uradni dolžnosti.

(2) Zahtevana oseba ima pravico do prevajanja v skladu z določili zakona, ki ureja kazenski postopek. Zahtevani osebi mora biti, če tako zahteva, nalog pisno preveden v njen jezik ali v drug jezik, ki ga razume.

Pravni pouk zahtevani osebi in privedba

19. člen

(1) Ob prijemu mora policija zahtevano osebo poučiti, da ji je vzeta prostost na podlagi naloga ter o tem, katera država in zakaj zahteva njeno prijetje in predajo. Takoj mora biti poučena, da ni dolžna ničesar izjaviti, da ima pravico do takojšnje pravne pomoči zagovornika, ki si ga svobodno izbere, in o tem, da je pristojni organ na njeno željo dolžan o odvzemu prostosti obvestiti njene najbližje. Če zahtevana oseba ni državljan Republike Slovenije, mora biti poučena tudi o tem, da je pristojni organ na njeno zahtevo dolžan o odvzemu prostosti obvestiti tudi konzulat njene države.

(2) Prijeto osebo morajo policisti takoj, oziroma v primeru iz tretjega odstavka prejšnjega člena najpozneje v štiriindvajsetih urah, privedi k pristojnemu preiskovalnemu sodniku. Ob privedbi policisti sporočijo preiskovalnemu sodniku, zakaj in kdaj je bila privedenemu odvzeta prostost. V primeru iz tretjega odstavka prejšnjega člena policisti preiskovalnemu sodniku predložijo nalog ali kopijo naloga.

Eurojust

86. člen

(1) Če se odkrivanje ali preiskovanje kaznivega dejanja ali ukrepi kazenskega pregona nanašajo vsaj na dve državi članici ali na državo članico in tretjo državo, če je s to državo

Eurojust sklenil sporazum o sodelovanju oziroma je v konkretnem primeru ta pomoč bistvena, lahko pristojno domače sodišče ali državno tožilstvo zahteva, da Eurojust izvede ustrezne ukrepe za omogočanje hitrega in učinkovitega sodelovanja.

(2) Eurojust lahko za izvršitev namenov iz prejšnjega odstavka preko nacionalnega predstavnika Eurojusta iz Republike Slovenije ali kadar deluje kot Kolegij:

1. deluje za olajševanje, pospešitev in uskladitev sodelovanja med pristojnimi organi držav članic pri izvajanju zaprosil in odločitev za pravosodno sodelovanje in uveljavljanje načela vzajemnega priznavanja;
2. svetuje oziroma predlaga izboljšanje sodelovanja med pristojnimi organi držav članic na področju pravne pomoči, izročitve in izvajanja evropskega naloga za prijetje in predajo;
3. z nasveti in drugo podobno pomočjo poveča učinkovitost odkrivanja ali preiskovanja kaznivega dejanja in ukrepov kazenskega pregona,
4. izvršuje druge naloge, za katere je pooblaščen z akti Evropske unije o ustanovitvi in delovanju Eurojusta.

(3) Vse informacije, ki si jih izmenjujejo Eurojust in pristojni organi Republike Slovenije, se pošiljajo preko nacionalnega predstavnika Eurojusta iz Republike Slovenije.

Nacionalni predstavnik Eurojusta iz Republike Slovenije

87. člen

(1) Predstavnica oziroma predstavnik Eurojusta iz Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: nacionalni predstavnik Eurojusta), njegov namestnik in pomočnik imajo pri izvrševanju svojih pristojnosti v Eurojustu pooblastila in pravice, ki jih določa zakon, ki ureja državno tožilstvo in ta zakon.

(2) Ministrstvo, pristojno za državno tožilstvo, o vrsti in obsegu pooblastil obvesti Eurojust in generalni sekretariat Sveta EU ob imenovanju nacionalnega predstavnika Eurojusta in nacionalnih korespondentov Eurojusta ter ob vsaki spremembi njihovih pooblastil.

Izvrševanje pooblastil nacionalnega predstavnika Eurojusta

88. člen

(1) Nacionalni predstavnik Eurojusta svoja pooblastila v zvezi s prenesenim sodelovanjem Republike Slovenije v Eurojustu izvršuje z naslednjimi dejanji:

- a) sprejme, prenese, olajša, spremlja in zagotavlja dodatne informacije v zvezi z izvršitvijo zaprosil in sprejemom odločitev glede pravosodnega sodelovanja v kazenskih zadevah;
- b) v soglasju ali na prošnjo pristojnega organa Republike Slovenije v okviru svojih pristojnosti v posameznih zadevah izjemoma:
 - izdaja oziroma predlaga izdajo zaprosil za pravosodno sodelovanje,
 - izvršuje oziroma predlaga izvršitev zaprosil za pravosodno sodelovanje,
 - na usklajevalnem sestanku, ki ga Eurojust organizira s pristojnimi domačimi organi, odreja oziroma predlaga odreditev potrebnih preiskovalnih ukrepov,
 - dovoli in usklajuje nadzorovane pošiljke v Republiki Sloveniji;
- c) v nujnih primerih ali če pristojni domači organ ni znan ali dosegljiv, lahko dovoli in usklajuje nadzorovane pošiljke ter izvrši ali predlaga izvršitev zaprosila brez soglasja pristojnega organa, mora pa ga o tem obvestiti takoj, ko je to mogoče.

(2) Nacionalni predstavnik Eurojusta sodeluje s tujimi pravosodnimi organi v skladu z določbami zakonov, pogodb in drugih pravnih aktov, ki urejajo mednarodno sodelovanje in mednarodno pravno pomoč v kazenskih zadevah.

Izmenjava informacij

89. člen

(1) Nacionalni predstavnik Eurojusta je pooblaščen, da z neposrednimi stiki s pristojnimi organi Republike Slovenije, predvsem z državnimi tožilstvi in sodišči ter s policijo, pridobi tiste osebne in druge podatke, ki jih ti organi obdelujejo in so potrebni za opravljanje oziroma izpolnjevanje nalog Eurojusta in so določeni v aktih Evropske unije o ustanovitvi in delovanju Eurojusta.

(2) Nacionalni predstavnik Eurojusta lahko pridobljene podatke posreduje organom Evropske unije, mednarodnim organizacijam in organom kazenskega pregona drugih držav članic v skladu z njihovimi pravnimi ureditvami oziroma pravnimi redi.

(3) Nacionalni predstavnik Eurojusta mora zagotoviti takšen način poslovanja, da lahko pristojni organi Republike Slovenije naknadno dobijo informacijo o tem, komu, kdaj in na kateri pravni podlagi so bili posredovani podatki iz prejšnjih odstavkov.

(4) Nacionalni predstavnik Eurojusta sme Eurojustu in drugim članom Eurojusta iz držav članic posredovati podatke v tistem obsegu, v katerem je dopustno dajanje pravne pomoči v kazenskih zadevah po predpisih Republike Slovenije in obvezujočih mednarodnih pogodbah.

(5) Vsak posameznik ima pravico zahtevati dostop do osebnih podatkov, ki jih Eurojust obdeluje v zvezi z njim, v primeru, če so ti podatki nepravilni ali nepopolni, pa tudi pravico zahtevati popravek, začasno prepoved dostopa in izbris teh podatkov v skladu z akti o ustanovitvi in delovanju Eurojusta, ki urejajo varstvo osebnih podatkov.

(6) Zahteva iz prejšnjega odstavka se vloži pri Vrhovnem državnem tožilstvu RS, ki jo posreduje nacionalnemu predstavniku Eurojusta, ta pa jo nemudoma posreduje Eurojustu. Zoper odločitev Eurojusta o zahtevi je dovoljena pritožba na Skupni nadzorni organ Eurojusta v tridesetih dneh od prejema odločitve.

Dolžnost obveščanja

90. člen

(1) Pristojni domači organ nacionalnega predstavnika v Eurojustu brez nepotrebne oblašanja obvesti o vseh zadevah pravosodnega sodelovanja, v katerih:

- so bila poslana zaprosila vsaj v dve državi članici;
- so bile ustanovljene skupne preiskovalne skupine;
- potekajo nadzorovane pošiljke v najmanj treh državah, od katerih sta najmanj dve državi članici;
- je prišlo ali bi lahko prišlo do spora o pristojnosti z drugo državo;
- prihaja do ponavljajočih se težav ali zavrnitev v zvezi z izvrševanjem zaprosil oziroma pravosodnim sodelovanjem.

(2) Obveščanje po prejšnjem odstavku ni potrebno, če bi škodilo temeljnim interesom državne varnosti, ogrozilo varnost posameznikov ali posegalo v pogoje, določene z dvostranskimi ali večstranskimi sporazumi s tretjimi državami.

Zaprosilo Eurojustu

91. člen

(1) Pristojni pravosodni organ Republike Slovenije lahko v okviru domačega kazenskega

postopka vzpostavi neposredni stik z nacionalnim predstavnikom Eurojusta in vloži zaprosilo za pomoč v skladu s pristojnostmi Eurojusta. Policija mora vložiti zaprosila prek pristojnega pravosodnega organa. Predlagatelj lahko vloži zahtevo, da se zaprosilo nemudoma pošlje tudi predstavniku države članice, na ozemlju katere bi bilo treba zaprosilo izvršiti.

(2) Zaposila za pravosodno sodelovanje se v nujnih zadevah lahko vložijo pri nujni koordinacijski enoti Eurojusta prek enotne kontaktne točke pri Eurojustu.

Zaprosilo Eurojusta **92. člen**

(1) Če pristojno domače sodišče ali državno tožilstvo ne ugotovi obrazloženemu zaprosilu nacionalnega predstavnika Eurojusta oziroma kolegija Eurojusta, o svoji odločitvi z obrazložitvijo obvesti Eurojust.

(2) Če obrazložitve odločitve o zavrnitvi zaprosila ni mogoče posredovati, ker bi to lahko škodovalo interesom varnosti Republike Slovenije, zlasti varovanja njene ustavne ureditve ali ozemeljske celovitosti ali pa bi ogrozilo tekoča odkrivanja ali preiskovanja kaznivega dejanja ali varnost fizičnih oseb, zlasti varnost zaščitenih prič, se Eurojustu pošlje pojasnilo, da obstajajo operativni razlogi za zavrnitev.

Sodniki za zvezo **93. člen**

V postopku dogovora o napotitvi sodnika za zvezo iz Republike Slovenije v imenu Eurojusta v tretjo državo se smiselno uporabljajo določbe zakona, ki ureja državno tožilstvo, in tega zakona o nacionalnem predstavniku Eurojusta.

Obdelava posredovanih osebnih podatkov **232. člen**

(1) Osebne podatke, katere je centralni organ druge države članice posredoval centralnemu organu Republike Slovenije v skladu z določbami tega dela zakona za namene kazenskih postopkov, lahko Republika Slovenija obdeluje le za kazenske postopke, za katere so bili podatki zahtevani, in kot je navedeno v obrazcu iz Priloge 13 tega zakona.

(2) Osebne podatke, katere je centralni organ druge države članice posredoval centralnemu organu Republike Slovenije v skladu z določbami tega dela zakona za druge namene, kot so kazenski postopki, lahko Republika Slovenija obdeluje, če tako določa drug zakon le za namen, za katerega so bili zahtevani in v okviru omejitev, ki jih je določila država članica, ki je podatke posredovala, v skladu s podatki iz obrazca iz Priloge 13 tega zakona.

(3) Določbe prvega in drugega odstavka se smiselno uporabljajo tudi v primeru, kadar zahteva podatke iz kazenske evidence Republike Slovenije za odločanje o pravicah ali obveznostih ali za odkrivanje ali pregon storilcev kaznivih dejanj ali odločanje o uvedbi ali v kazenskem postopku centralni organ druge države članice od centralnega organa Republike Slovenije.

(4) Izjemoma se lahko osebni podatki, ki jih je centralni organ druge države članice posredoval centralnemu organu Republike Slovenije v skladu s prvim in drugim odstavkom tega člena, obdelujejo tudi za preprečitev neposredne in resne nevarnosti za javno varnost, v

skladu z zakonom, ki ureja policijo ali zakonom, ki ureja obrambo ali zakonom, ki ureja Slovensko obveščevalno-varnostno agencijo. Državni organ, ki je te podatke obdeloval za dodatne namene iz prejšnjega stavka, je dolžan vpisati informacijo o takšni uporabi v ustrezno zbirko osebnih podatkov za dobo desetih let.

Evropski informacijski sistem kazenskih evidenc

235. člen

(1) Evropski informacijski sistem kazenskih evidenc (v nadaljnjem besedilu: ECRIS) je sistem informacijskih povezav, ki uporablja informacijsko tehnologijo za izmenjavo podatkov in informacij iz samostojnih kazenskih evidenc vsake države članice.

(2) V sistemu ECRIS v skladu z določbami tega dela zakona poteka elektronska izmenjava podatkov in informacij iz kazenske evidence Republike Slovenije in kazenskih evidenc drugih držav članic, z uporabo enotne standardizirane oznake, ki je določena v obrazcu, ki je Priloga 16 tega zakona.

(3) Podatki in informacije iz V. dela tega zakona se ne smejo izmenjevati z uporabo načina neposrednega spletnega dostopa.

(4) Kazenska evidenca Republike Slovenije mora za potrebe izvrševanja tega člena, v skladu z določbami V. dela tega zakona, za vsako kaznivo dejanje, kazensko sankcijo ali za ukrep, določen z zakonom, določiti ustrezno oznako. Če kaznivo dejanje ne sodi pod nobeno posebno oznako, se za to kaznivo dejanje izjemoma navede oznaka »odprta kategorija« ustrezne ali najbližje kategorije kaznivih dejanj ali, če ta ne obstaja, oznaka »drugo kaznivo dejanje«. Oznake so določene v obrazcu iz Priloge 16 tega zakona.

(5) Če so na razpolago, kazenska evidenca Republike Slovenije zagotovi tudi informacije o načinu storitve kaznivega dejanja in vrsti udeležbe pri storitvi kaznivega dejanja ter, po potrebi, tudi informacije o izključitvi krivde, delni izključitvi krivde oziroma povratništvu obsojenca.

V. PREDLOG, DA SE PREDLOG ZAKONA OBRAVNAVA PO NUJNEM OZIROMA SKRAJŠANEM POSTOPKU

/

VI. PRILOGE

/